

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет міжнародних відносин

Кафедра журналістики

ДОПУСТИТИ ДО ЗАХИСТУ

завідувач кафедри

Васильченко Вячеслав Миколайович

« ____ » _____ 2024 р.

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
ЗДОБУВАЧА ВИЩОЇ ОСВІТИ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ «БАКАЛАВР»

СТВОРЕННЯ ДРУКОВАНОГО ЖУРНАЛУ ПРО ФОТОГРАФІЮ

«ОБ'ЄКТИВ»

Виконавець: Кузілова Катерина Олександрівна

Керівник: канд. пед. наук

Васьківська Олена Євгенівна

Нормоконтролер: канд. пед. наук

Остапчук Світлана Сергіївна

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ФОТОГРАФІЯ ЯК ВАЖЛИВИЙ ЕЛЕМЕНТ ДРУКОВАНОГО ВИДАННЯ.....	7
1.1. Історія та розвиток фотографії: з ХІХ століття до сьогодення.....	7
1.2. Жанри та стилі фотожурналістики.....	16
1.3. Використання фотографії у сучасних друкованих журналах.....	23
Висновки до розділу 1.....	29
РОЗДІЛ 2. РОЗРОБКА ЖУРНАЛУ ПРО ФОТОГРАФІЮ «ОБ'ЄКТИВ».....	30
2.1. Концепція та етапи створення журналу про фотографію «Об'єктив».....	30
2.2. Наповнення та дизайн журналу про фотографію.....	34
2.3. Визначення цільової аудиторії та методів просування журналу на ринку...39	
Висновки до розділу 2.....	42
ВИСНОВКИ.....	44
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	49
ДОДАТКИ.....	53

ВСТУП

Актуальність теми дослідження зумовлена тим, що у сучасному світі фотографія стала невід’ємною частиною будь-якої інформаційної сфери завдяки глобальній мережі «Інтернет» та однієї з найважливіших складових – сучасних друкованих видань. Друковані видання лише на мить можуть здатися чимось застарілим та не потрібним, але вони все ще тримаються на золотій сходинці свого розвитку і багато в чому їм допомагає візуальна складова, а саме фотографія.

Фотографія, як в минулому так і сьогодні, є невід’ємною частиною журналістики та друкованих видань. Фотографія завжди була і буде не лише засобом закарбувати мить на все життя, але й важливим інструментом для висловлення інформації. Вона використовується як можливість передавати інформацію візуально, виражати емоції будь-то негативні чи позитивні та показувати історії, які несуть за собою великий сенс для суспільства.

У медіа та журналістиці неможливо уявити новину без підкріпленої до неї фотографії, що відіграє невід’ємну роль, адже вона здатна передати історію, емоції, повідомляти та показувати події, які неможливо описати словами. Фотографи-журналісти допомагають висвітлювати складні проблеми, конфлікти та важливі історії, що іноді можуть бути забуті чи проігноровані. У контексті друкованої преси фотографію потрібно вважати надзвичайно важливим елементом, що існує у взаємодії з текстовим наповненням та іншими журналістськими складовими.

Протягом століть фотографія стала невід’ємною частиною журналістського мистецтва. Фотожурналісти були свідками важливих подій, таких як війни, революції, стихійні лиха та культурні зміни. Завдяки їх праці, яка інколи може бути небезпечною для життя, вони створювали історії, які глибоко впливали на громадську думку та політичні рішення.

Завдяки розвитку технологій і появі цифрової фотографії, фотожурналісти стали ще більш надійними свідками подій. Цифрова фотографія зробила великий внесок до оперативності та дозволила реалізувати ідею «клацни і отримай», а також спростила обробку та надсилання зображень для друкованих видань.

Друковані видання не зникли і продовжують існувати, вони вимушені адаптуватися до нових та сучасних умов і конкуренції з боку цифрових медіа. Більшість видань почали активно розвивати свої онлайн-платформи, інтернет-версії та мобільні застосунки для забезпечення доступу до аудиторії в обох форматах. Попит на фотожурналістику буде залишатися неймовірно високим та актуальним, і якісні фотографії продовжують бути важливим засобом виразу та інформаційного джерела як у друкованих виданнях, так і в цифрових медіа.

Теоретико-методологічна база дослідження складається з досліджень і праць видатних діячів, що присвячені фотомистецтву та друкованим виданням. Серед авторів є як молоді практики, так і визнані дослідники в галузі фотомистецтва та фотожурналістики, зокрема, С. Горевалов, С. Зонтаг, Ю. Шаповал, В. Шевченко [7; 9; 19; 21].

Мета дослідження полягає у визначенні важливості фотографії для друкованих видань та створенні унікального журналу про фотографію «Об'єктив».

Визначена мета передбачає вирішення таких **завдань**:

1. Дослідити історію та розвиток фотографії.
2. Охарактеризувати особливості жанрів фотожурналістики в друкованих виданнях.
3. Проаналізувати використання фотографій в сучасних друкованих журналах.
4. Розробити друкований журнал про фотографію «Об'єктив».

Об'єктом дослідження є фотографія у друкованих виданнях.

Предметом дослідження є розробка та створення власного журналу про фотографію.

Методи дослідження. Для вирішення поставлених завдань у дослідженні

було використано комплекс таких методів: історико-культурологічний та систематизації, які допомогли у дослідженні історії та розвитку фотографії. Крім того, метод систематизації, у свою чергу, допомагає обґрунтувати проаналізований матеріал та систематизувати загальні поняття про друковані та онлайн-журнали.

Завдяки методу аналізу літературних джерел ми змогли вивчити наукові джерела, що стосувалися теми дослідження. Метод контент-аналізу та контент-моніторингу допоміг визначити важливість використання фотографій в сучасних друкованих журналах. Порівняльний аналіз було використано для порівняння використання фотографій в сучасних друкованих журналах. Метод спостереження допоміг у розробці та створенні власного журналу про фотографію «Об'єктив».

Наукова новизна одержаних результатів полягає у дослідженні фотографії як важливого елементу друкованого видання, вивченні важливості використання фотографії у сучасних друкованих журналах та розробці власного журналу про фотографію «Об'єктив».

Практичне значення одержаних результатів полягає у тому, що матеріали дослідження можуть бути ресурсом для використання у майбутніх проєктах у сфері журналістики, видавництва та дизайну, студентами під час створення бакалаврських проєктів з метою вдосконалення розуміння про фотографію та викладачами для підготовки навчальних матеріалів щодо розуміння фотографії як важливого елементу друкованих видань.

Апробація результатів дослідження. Зміст і результати дослідження висвітлювалися у виступі на XXIV Міжнародній науково-практичній конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «ПОЛІТ. Сучасні проблеми науки» (Київ, 2024), X всеукраїнській студентській науковій конференції «Актуальні проблеми соціальних комунікацій» (Київ, 2024).

Публікації. Основні положення кваліфікаційної роботи було викладено в публікаціях:

– Кузілова К. О. Жанри фотожурналістики у сучасних друкованих

виданнях. ПОЛІТ. Сучасні проблеми науки: збірник матеріалів XXIV Міжнародної науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених. Київ: НАУ, 2024. С. 362-363.

– Кузілова К. О. Журнали про фотографію: сучасний стан та перспективи розвитку. Актуальні проблеми соціальних комунікацій: матеріали Десятої всеукраїнської студентської наукової конференції. Київ: ФМВ, 2024. С. 51-53.

Структура й обсяг кваліфікаційної роботи. Кваліфікаційна робота складається зі вступу, 2 розділів (6 підрозділів), висновків до розділів, загальних висновків, списку використаних джерел (36 джерел) і додатків. Загальний обсяг роботи становить 59 сторінок, основний зміст викладено на 46 сторінках.

РОЗДІЛ 1

ФОТОГРАФІЯ ЯК ВАЖЛИВИЙ ЕЛЕМЕНТ ДРУКОВАНОГО ВИДАННЯ

1.1. Історія та розвиток фотографії: з XIX століття до сьогодення

Фотографія стала проривом у мистецтві фіксації застиглих у часі моментів, вона постійно виходить за рамки буденного явища. Мистецтво фіксації зображень втілює заплутаний танець між творчістю, технологією та людським сприйняттям. У руках умілого фотографа, здавалося б, буденна сцена може бути перетворена на витвір мистецтва, запрошуючи глядачів споглядати на неї з різних точок зору. Проте, крім своєї естетичної краси, фотографія має значну актуальність у сучасному світі. В епоху, наповнену візуальними подразниками, де увага швидкоплинна, а перевантаження інформацією є нормою, фотографії служать потужними інструментами для досягнення багатьох цілей. Вони мають здатність долати мовні бар'єри, культурні відмінності та географічні кордони, звертаючись безпосередньо до серця та душі людства. Розвиток фотографії став найважливішим етапом у розвитку інформаційних технологій. Тому спочатку потрібно звернутися до історичних етапів створення фотографії, щоб зрозуміти як винайшли цей потужний елемент історії, культури та науки.

Перш ніж переходити до розкриття історичних етапів, потрібно визначити, що означає термін «фотографія». Як зазначено у Великому тлумачному словнику сучасної української мови: «Фотографія» – спосіб одержання зображення кого-, чого-небудь на світлочутливому матеріалі за допомогою спеціального оптичного апарата [5, с. 1546].

Історичні етапи створення фотографії починаються ще в далекому 19 столітті. 1820-1830-ті роки були періодом важливих досліджень та експериментів, які заклали основи фотографії.

Нісефор Ньепс почав експериментувати з світлочутливими матеріалами ще в 1816 році. Ньепс зробив знімок, який вважається першим справжнім у світі,

датується 1826 роком і носить назву «Вид із вікна в Ле Гра» (рис. 1.1). Ньєпс зобразив вид з вікна, тобто дахи сусідніх будинків. За цей час освітлення, природно, сильно змінювалося, так що знімок вийшов досить дивним, а вигляд з вікна на ньому не занадто впізнаваним. Жозеф вперше зміг закріпити зображення всередині камери-обскури на мідній пластинці, покритій шаром природного асфальту. На жаль, цей метод, що отримав назву геліографія, вимагав 8-годинної витримки знімка при яскравому світлі, що дозволяло фотографувати лише нерухомі пейзажі [29].

Рис. 1.1. Перша і найстаріша фотографія «Вид з вікна на Le Gras», зроблена Ж. Ньєпсом у 1826 р.

У 1829 році Ньєпс почав співпрацювати з Луї Дагером. Після смерті Ньєпса в 1833 році Дагер продовжив дослідження.

Луї Дагер в 1830-х роках експериментував із різними хімічними речовинами та процесами. Його метою було створити тривалий і чіткий образ. У 1837 році Дагер досягнув своєї мети, розробивши процес, який пізніше отримав назву дагеротипія. Цей метод використовував срібну пластину, покриту йодом, яка ставала світлочутливою [25]. Процес дагеротипії давав досить якісні, детальні зображення на посрібленій мідній пластині.

Майже одночасно з Дагером про інший спосіб фотографії – калотипію (з грецьк. kalos – красивий) – повідомив англійський вчений Вільям Генрі Фокс Тальбот [34].

Науковець Біленчук П. зазначає «хоча метод фіксації зображення Генрі Тальбота виник одночасно з методом Луї Дагера, ці два методи суттєво відрізнялися між собою. Незважаючи на те, що за допомогою методу Дагера можна було отримати дуже чітке зображення при портретній фотозйомці і значне

його поширення серед мас населення, він не набув подальшого розвитку, оскільки процес підготовки до фотографування був складний, вартість фотознімків – надто високою, а зображення отримувалось тільки в одному екземплярі. В методі Генрі Тальбота було все навпаки: якість отриманих фотографічних зображень бажала кращого і була придатна лише для фотографування пейзажів і з початку свого виникнення цей метод був не дуже популярним серед населення» [3, с. 10].

Отже, 1820-1830-ті роки стали початком ери фотографії, а представлення дагеротипії у 1837 стало проривом, який зробив фотографію доступною для широкої публіки, хоча ще й досить дорогою та незручною.

Наступним етапом стали 1850-1865-ті роки завдяки двом ключовим винаходам.

Науковці Зацерковний В., Каревіна Н. стверджують, що «у 1852 р. дагеротипія була повністю замінена новим методом, який отримав назву мокрої колодійної процесу, що був запропонований у 1851 р. британцем Фредеріком Скоттом Арчером. Застосування цього процесу істотно підвищило світлочутливість і дозволило отримувати зображення виключно високої якості, особливо по різкості» [1, с. 23]. Цей новий метод дозволив суттєво скоротити експозицію до кількох секунд замість хвилин, як у дагеротипії та калотипії.

У 1861 році Джеймс Клерк Максвелл, шотландський вчений, на лекції в Королівському інституті у Лондоні продемонстрував першу в світі кольорову фотографію. Вона увійшла в історію під назвою «Тартанова стрічка» (рис. 1.2).

Рис. 1.2. Перша в світі кольорова фотографія

В середині XIX століття Максвелл досліджував «Теорію трьох основних кольорів», або теорію кольоровідчуття. Вона полягала в тому, що людське око

сприймає хвилі у трьох діапазонах хвиль, що відповідають трьом основним кольорам – червоному, зеленому та синьому. Максвелл припустив, що для того, щоб отримати кольорове зображення предмету, його треба сфотографувати по черзі через три такі фільтри та накласти зображення одне на інше. Це й зробив винахідник дзеркальної фотокамери Томас Саттон. Дослідники фотографували просту зав'язану вузлом стрічку з шотландки або тартану. Саме її кольорове зображення продемонстрував Максвелл у Королівському інституті на підтвердження своєї теорії [32].

Ці два винаходи заклали основу для подальшого бурхливого розвитку фотографії у другій половині 19 ст.

Безумовно, 1880-ті роки стали переломним моментом в історії фотографії завдяки інноваціям американського підприємця Джорджа Істмана. Його винаходи зробили фотографію по-справжньому масовим і доступним заняттям. Джордж Істман був одним із перших, хто успішно налагодив масове виробництво сухих платівок для фотографування, а потім у 1888 році запропонував фотографам усього світу перші нескладні фотоапарати.

Аналізуючи діяльність Джорджа Істмана, дослідники виділяють такі його досягнення:

1. «Джордж Істман одним з перших оцінив перевагу сухих желатинових платівок перед громіздкими і брудними мокрими колодіонними пластинками. Сухі пластинки можна було експонувати і виявляти в будь-який зручний час, а мокрі пластинки потребували негайної обробки відразу ж після зйомки, поки ще були вологими.

2. Істман розробив машину для нанесення емульсії на пластини, яка дозволила йому запустити масове виробництво сухих фотографічних пластинок.

3. У січні 1881 року Істман і Генрі А. Стронг (друг сім'ї, власник фабрики з виробництва хлестів) уклали партнерство, відоме під назвою Eastman Dry Plate Company

4. У 1885 році представлено плівку EASTMAN American Film – першу прозору фотографічну плівку у тому вигляді, як ми її знаємо сьогодні.

5. Випуск простої портативної камери Kodak в 1888 році зі слоганом «Ви натискаєте на кнопку – ми робимо все інше». Вона коштувала відносно недорого – \$25, була заряджена на 100 знімків. Після зйомки користувач відправляв камеру назад на фабрику Істмана, там плівку проявляли, друкували фотографії і повертали разом із перезарядженою камерою. Це зробило фотографію справді доступною для любителів» [28].

Він став засновником компанії Kodak, яка швидко стала лідером фоторинку і залишалась ним протягом 20 століття.

Отже, саме завдяки інноваціям і підприємливості Джорджа Істмана любительська фотографія набула масового поширення і стала невід'ємною частиною повсякденного життя вже наприкінці 19 століття.

На початку 20 століття у фотографії відбулося кілька важливих подій, які суттєво вплинули на подальший розвиток цієї галузі.

Науковець Підгурний І. зазначає, що «еволюція кольорової фотографії тривала теж не один десяток років – перші кроки в отриманні кольорової фотографії в 1861 році зробив англійський фізик Джеймс Максвелл. У 1904 році, брати Люм'єр запропонували використовувати спеціальні пластини, які давали можливість створювати кольорові фотографії» [13, с. 128]. Цей процес базувався на адитивному методі колірної синтезу і використовував світлофільтр із крохмальних зерен, пофарбованих у три основні кольори – червоний, зелений та синій.

На початку 20 століття фотографія стала важливим інструментом документування та висвітлення подій у пресі. Цьому сприяло кілька факторів:

- удосконалення фототехніки (більш світлочутливі плівки, компактні й зручні камери, анастигматична оптика);
- зростання накладів і популярності ілюстрованих журналів та газет;
- соціальні потрясіння (війни, революції, економічні кризи), які створювали попит на візуальну інформацію.

Жанр фоторепортажу остаточно сформувався у 1920-30-х роках з появою таких видань як «Life» та «AIZ». Публікації Еріха Саломона, Альфреда

Ейзенштадта, Роберта Капи, Маргарет Бурк-Вайт та інших майстрів закріпили за фотографією статус впливового засобу масової інформації.

Фотожурналістика зафіксувала ключові події першої половини 20 ст. – від Першої світової війни до Голодомору в Україні, від Громадянської війни в Іспанії до Голокосту. Фоторепортери створили багато культових образів епохи, які глибоко закарбувались у суспільній свідомості. Зображення більше не просто ілюструвало текст, а часто ставало головним елементом журналістського матеріалу.

У 1920-1930-х роках фотографія продовжила активно розвиватись і утверджуватись як повноцінна форма мистецтва та комунікації. Цьому сприяли технічні інновації та зміни в естетичних і соціальних функціях фотографії.

Поява кольорової плівки відкрила нову епоху в історії фотографії. Хоча перші кроки у цьому напрямку були зроблені ще на початку ХХ століття, широке поширення кольорової фотографії відбулося лише у 30-х роках. Тоді були представлені плівки AGFAcolor і Kodachrome, що сприяло активному впровадженню цієї технології. Це зробило фотографію більш доступною та зрозумілою для широкої аудиторії [17, с. 204].

Далі відбулося удосконалення фотоапаратури. Найважливішими камерами цього періоду стали німецькі Leica та Rolleiflex, які задали нові стандарти якості та зручності у фотографії. Компактні камери дозволили фотографам непомітно знімати життя людей у різних соціальних умовах.

У Європі розвивалась традиція соціальної документалістики та вуличної фотографії, представлена такими майстрами, як Анрі Картьє-Брессон, Брассаї, Андре Кертес. Вони прагнули вловити «вирішальний момент» і показати поезію і драму повсякденного життя.

Загалом 1920-1930-ті роки стали «золотим віком» фотографії, коли були закладені етапи її подальшого розвитку в світі мистецтва, медіа та комерції.

У 1940-1950-х роках фотографія продовжила утверджуватись як впливовий елемент масової комунікації, досягнувши свого розквіту в журнальній фотожурналістиці.

Ілюстровані журнали, такі як «Life» у США, «Picture Post» у Британії, «Paris Match» у Франції, досягли піку популярності й накладів у післявоєнний період. Вони масово публікували фотографії на різноманітні теми – від політики та економіки до науки, спорту, мистецтва і повсякденного життя.

У 1960-1970-х роках фотографія пережила значні зміни під впливом технологічного прогресу та мистецьких інновацій.

У 1960-х роках на ринку з'явилося нове покоління компактних і доступних фотокамер, таких як Kodak Instamatic, Polaroid, Olympus Pen, які зробили фотографію масовим захопленням. Підгурний І. зазначає, що «наступним революційним кроком в історії світлопису був винахід у 1963 році технології отримання «миттєвих знімків» (час проявлення 60 секунд) компанії Polaroid авторства Едвіна Ленда. Він же у 1973 році сконструював фотоапарат SC-70, що відразу видавав знімок після натискання кнопки спуску затвора. Після цього всі дослідження і досягнення у галузі фотографії спонукають розробників до створення сучасної цифрової фотокамери. Ера цифрової фотографії почалася у 1969 році із започаткуванням розробок перших матриць фірмою «Belle Labs» Перша цифрова фотографія зоряного неба була зроблена в 1974 році» [13, с. 128].

У 1960-1970-х роках відбувся зсув у винаході нових компактних фотокамер, завдяки яким мистецтво фотографії набувало все більших кордонів.

У 1975 році відбувся величезний крок у світі фотографії – створено перший цифровий фотоапарат. Інженер компанії Kodak, Стівен Сассон, особисто склав цю камеру. Вона була надзвичайно великою та важкою – більше 4 кілограмів. Перші цифрові знімки записувалися на звичайну магнітну аудіокасету. Зйомка однієї фотографії займала близько 30 секунд, а для перегляду фотографій потрібний був спеціальний мікрокомп'ютер, який виконував завдання зчитування зображення з касети і відтворення його на екрані телевізора або монітора у формі стандартного аналогового відеосигналу [31].

У 1990-2000-х роках відбулася кардинальна технологічна трансформація фотографії – перехід від аналогових до цифрових методів створення, обробки і поширення зображень. Ця «цифрова революція» докорінно змінила практики фотографування, розширила коло її користувачів і застосувань, вплинула на візуальну культуру в цілому.

Перші цифрові фотокамери з'явилися ще у 1976-1989-х, але були дорогими і малоефективними. Справжній прорив стався у 1990-х, коли такі компанії, як Kodak, Fujifilm, Nikon, Canon, Sony, почали випускати відносно доступні і якісні цифрові камери для споживчого ринку.

Перші масові цифрові камери мали скромну роздільну здатність в 1-2 мегапікселі, але швидко еволюціонували. Вже наприкінці 1990-х любительські камери знімали з якістю 3-5 Мп, а професійні – до 6-11 Мп, що наблизило їх до можливостей 35-мм плівки. Головними перевагами «цифри» над плівкою стали: миттєвий перегляд зображення, можливість зберігання сотень кадрів, відсутність витрат на проявку і друк.

У 2000-х цифрова фотографія фактично витіснила плівкову аналогову з масового обігу. Постійне вдосконалення фотосенсорів, оптики, процесорів обробки зображення і карт пам'яті зробило цифрові камери основним інструментом і для любителів, і для професіоналів.

Завдяки аналізу дослідників ми можемо зазначити такі ключові етапи становлення цифрової фотографії:

- «2000 рік – Випуск камери Contax N Digital першої повнокадрової (24×36 мм) камери з роздільною здатністю 6 Мп;
- 2002 рік – Sigma випускає камеру SD9 с тришаровою матрицею Foveon;
- 2003 рік – Початок випуску Canon EOS 300D – першої доступної за ціною широкому колу фотографів дзеркальної електронної фотокамери зі змінними об'єктивами. Завдяки цьому факту, а також випуску аналогічних камер іншими виробниками, відбулося масове витіснення плівки не тільки серед невибагливих любителів і професіоналів, а й серед «авторитетних» прихильників плівки, які до цього ставились до електронної фотографії досить прохолодно;

- 2005 рік – Початок випуску Canon EOS 5D – першої доступної за ціною камери з повнокадровим сенсором з роздільною здатністю 12.7 Мп;
- 2008 рік – Початок випуску Nikon D90 – першої електронної дзеркальної камери з можливістю запису HDTV» [3, с. 17].

Паралельно відбувалась конвергенція фототехніки з комп'ютерними і мобільними пристроями. Вбудовані фотомодулі стали стандартом для смартфонів, планшетів і ноутбуків. Завдяки зручності і доступності смартфони перетворились на найбільш масовий інструмент фотографування, витіснивши компактні фотокамери. Водночас смартфони та інтернет забезпечили безпрецедентні можливості для обробки і миттєвого поширення знімків у соціальних мережах і месенджерах, що радикально змінило культуру фотографії.

На професійному рівні цифрові технології теж розширили творчі можливості фотографів. Зникла необхідність в громіздких студійних камерах, ручній проявці і фотодруці. Цифрова фотографія остаточно утвердилась як форма образотворчого мистецтва, не менш виразна ніж живопис, графіка чи скульптура.

Науковець Максимович М. зазначає, що «нові фотоапарати та щоденна необхідність знімати різноманітні сюжети – від кримінальних подій і політичних заходів до подій світового мірила – дає фотографу чудову можливість проявити швидкість реакції в побудові композиції. Не можна заперечити й того факту, що нові технології та програмне забезпечення істотно полегшили й роботу фоторедакторів. За допомогою технічних пристроїв можна поліпшити колір, контрастність, досягти балансу. Але ці самі технології можуть і докорінно змінити зафіксовану в кадрі дійсність як простим ретушуванням, так і складнішим фотомонтажем. Цифрові технології дають змогу маніпулювати дійсністю. Нема жодних виправдань роботі фотожурналістів, які вдаються до зрежисованих кадрів, оплати за ексклюзив чи за доступ до інформації, фотографування й публікації світлин осіб, які відмовилися бути в кадрі» [12, с. 31].

Отже, протягом періоду з 1820 по 2000 рік фотографія пройшла довгий шлях від свого початку як експериментального процесу до становлення потужного мистецького, інформаційного, наукового та комерційного засобу. Починаючи з перших винаходів дагеротипу та калотипії в ХІХ столітті, розвиток фотографічної технології привів до винайдення різноманітних процесів фіксації зображень, таких як мокрий колодій, сухі платівки та кінцево до плівки, кольорової та цифрової фотографії. Крім того, фотографія відіграла важливу роль у документуванні історичних подій, наукових відкриттів та соціокультурних трансформацій.

1.2. Жанри фотожурналістики

На думку науковиці Поліхи Л., «фотографія з часу виникнення відразу завоювала прихильність та увагу в різних сферах людського буття. Особливо важливою вона стала для преси, адже могла виконувати одну з важливих функцій ЗМІ – інформувати. На сьогодні вже важко собі уявити пресу без фотоілюстрацій, на початку 80-х років ХІХ століття на сторінках періодичних видань був представлений новий вид журналістської творчості – фотожурналістика» [14, с. 141].

Фотожурналістика – це жанр фотографії, який спрямований на документування подій, ситуацій та особистостей з метою інформування глядача та відображення актуальних суспільних, політичних, економічних подій. Вона використовується у засобах масової інформації, таких як газети, журнали, новинні сайти та інші медіа.

Фотожурналістика оперативно відтворює реальні події у світі, спрямовуючи увагу суспільства на їх соціально-політичні аспекти з метою вплинути на думку та поведінку громадськості [20].

На думку науковця Здоровеги В., «журналістська праця – це не просто вміння вправно написати замітку чи статтю, хоча ці ази ремесла треба засвоїти, а своєрідний спосіб сприйняття світу, спосіб бачення реальності, спосіб

мислення і світовідчуття, спосіб існування й усвідомлення себе у неспокійному житті» [8, с. 12].

За допомогою «Словника журналіста: терміни, мас-медіа, постаті» ми можемо надати таке визначення «Жанр у журналістиці – історично сформований стійкий тип медіатвору з відповідною структурою, способом засвоєння фактичного матеріалу та функціями. За функціональним призначенням виокремлюються такі жанрові групи: 1) інформаційні жанри (факт, замітка, звіт, інтерв'ю, репортаж, кореспонденція, бліц-опитування та ін.); 2) аналітичні жанри (стаття, коментар, рецензія, журналістське розслідування, огляд, експеримент тощо); 3) художньо-публіцистичні жанри (нарис, зарисовка, портрет, есе, памфлет, фейлетон і т.д.)» [15, с. 40].

Дослідник Балаклицький М. подає таку класифікацію жанрів фотожурналістики:

1. «Самостійні жанри: Малі (інформаційні): фотохроніка, фотозамітка, фотозамальовка, фотопривітання, фотоновела.

Великі (аналітичні): фоторепортаж, фотонарис, фоторозповідь, фоторецензія, фотодайджест.

2. Допоміжні жанри: фотоілюстрація (пряма, асоціативна, вільна), фотореклама, фотознайомство, фотоанонс, фотонатюрморт, фотопортрет, фотопейзаж» [2, с. 20].

Науковці Горевалов С. та Зикун Н. виокремлюють відносно нові жанри фотожурналістики, такі як: «фотомонтаж, фотоплакат та фотоколаж. Фотомонтаж, фотоплакат та фотоколаж – це жанри фотожурналістики, які об'єднують в одному кадрі (в одній картинній площині) кілька сюжетів з метою досягнення певного художнього й пропагандистського ефекту. У фотомонтажі ці сюжети виконані фотоспособом, у фотоколажі – синтетичним образотворчим, за допомогою малюнка, комп'ютерної графіки. Усі зазначені жанри синтетичні, оскільки в них активно «працюють» як візуальне зображення, так і експресивний вербальний текст. Найчастіше такі синтетичні жанри фотожурналістики

використовуються для додання повідомленням про факти й явища дійсності, іміджу того або того політика комічного й сатиричного ефекту» [24, с. 258].

Дослідник Черняков Б. також зазначає серед жанрів фотографії фотомонтаж, трактуючи його як об'єднання різних фотографій, малюнків та тривимірних об'єктів у єдину композицію з однією темою [18, с. 6].

Як можна помітити, фотожанри різноманітні, майже схожі між собою, але всі мають свої особливості. У онлайн-виданнях успіх іміджу редакції, впізнаваності стилю та зростання популярності серед читачів часто залежать від того, наскільки успішно підбираються фото. Швидкий розвиток технологій сприяє змішуванню жанрів та переходу від однієї форми до іншої [16].

Розглянемо основні жанри фотожурналістики, а саме: фотозамітку, фотонарис, фотопортрет та фоторепортаж.

Науковець Балаклицький М. надає такі теоретичні відомості про фотозамітку та фотонарис: «фотозамітка – це, зазвичай, одна фотографія та невеликий коментар, об'єднані однією загальною назвою. Це знімок, який показує подію, явище не в повному обсязі, а в певний часовий момент. Ключовими запитаннями для фотозамітки є такі: хто? де? коли? – хто зробив, де зробив, коли зробив?» [2, с. 21]. Фотозамітки використовуються в різних виданнях, таких як газети, журнали, а також на веб-сайтах та в інших медіа. Вони допомагають читачам краще зрозуміти контекст інформації та створюють більш наочне враження від матеріалу.

Також Балаклицький М. зазначає, що «фотонарис відповідає на питання: хто? що? як? чому? (хто робить? що робить? як робить? чому робить?). Постійним об'єктом фотонарису є явище, біографія особи, її доля. Зйомки проводяться комбінованим методом, тобто частина зйомки робиться репортажно, частина – методом аранжування, можливе і перефотографування старих знімків. Зйомка триває до того часу, доки тема не буде розроблена повністю» [2, с. 20].

Зазвичай, фотонарис має за основу яке-небудь явище або життєвий шлях відомої особи. Фотонарис може бути: портретним чи проблемним. У друкованій

пресі використовуються різні форми фотонарису, від простої тематичної групи знімків до складних композицій, коли фотографії розміщені на різних сторінках і створюють враження проникнення через весь випуск. Підготовка таких матеріалів вимагає багато часу та високої професійної кваліфікації фотожурналіста [6, с. 78].

Фотопортрет – жанр мистецтва, такого його різновиду як художня фотографія. Сам термін «портрет» походить від творців живопису. Призначення портрету – розкриття характеру, внутрішнього укладу (складові персони), створення його образу. Аби додати до поняття «портрет» приставку «фото» майстри жанру виборювали не одне десятиліття як у павільйоні, так і в репортажі. Та крапку поставив час: художні достоїнства фотозображень людини присутні у світлинах як художніх майстрів, так і фоторепортерів. У 1910-1915 рр. з'являється мода на авторський художній портрет. Художні фотопублікації є частиною ілюстрованого матеріалу в пресі. Приводом до їх появи може бути будь-що. На сторінках преси ми щоденно спостерігаємо світлини персон, що причетні до вирішення політичних, економічних, соціальних та інших життєво важливих питань. Саме вирішення актуальних питань і стає приводом до публікації їх знімків, але ж на перший план виступає факт, а не образ [33].

Фотожурналісти використовують фотопортрети для створення зв'язку між глядачем та суб'єктом фотографії, а також для глибшого розуміння соціальних аспектів або проблем, які вони представляють.

Фоторепортаж – це важливий жанр фотожурналістики, який фокусується на документуванні реальних подій в момент їх звершення. Його головна мета – оперативно і правдиво інформувати аудиторію про те, що відбувається в світі, передавати суть, динаміку і атмосферу події через зображення.

Як зазначає Максимович М. «фоторепортажем, загалом, називають оперативний подієвий жанр зображальної журналістики, що складається із п'яти–восьми світлин, на яких зафіксована певна подія чи явище, що відбулися у визначеному місці в окреслений проміжок часу. Фоторепортаж може відображати швидкопроминальні або довготривалі, несподівані або заплановані

події: демонстрації, мітинги, фестивалі, конференції, аварії, стихійні лиха, спортивні події, концерти тощо. Використовуючи його, можна правдиво інформувати про найважливіші та найцікавіші події суспільно-політичного, економічного, культурного життя, висвітлювати перебіг спортивних змагань» [26, с. 71].

Фоторепортаж може включати в себе портрети учасників подій, емоційні висловлювання та реакції людей на подію, а також детальні кадри та загальний огляд ситуації. Це дозволяє передати повністю атмосферу та значення події для глядачів. Завдяки фоторепортажу глядачі можуть краще зрозуміти сутність та контекст подій, що відбуваються у світі, а також почувати себе ближче до подій, які відображаються у новинах та медіа.

У фоторепортажі є своєрідні обмеження, що відрізняють його від інших форм зображальної журналістики. Фотографу потрібно працювати в тому контексті, який має місце в певний момент часу. Він не може перенести подію на інший день чи більш підходящий час для зйомки, тому змушений пристосовуватися до умов, які склалися саме зараз. Фотожурналіст немає можливості впливати на те, як відбуваються події; його завдання – лише нейтрально передавати їх. Навіть у таких ситуаціях, важливо не лише зафіксувати захоплюючі та динамічні моменти на знімках, але й мати здатність відчувати їх наперед, або навіть передбачати. У створенні фоторепортажу ключове значення має не лише момент затискання кнопки затвору, але і технічна грамотність, уважність до деталей, включаючи аналіз фону, вибір правильного освітлення та дотримання законів композиції. Розуміння основних принципів кадрювання, золотого перетину, розміщення об'єктів стає важливою частиною процесу, дозволяючи передати повідомлення фотографії більш ефективно й виразно [26, с. 71].

Репортажні знімки зазвичай призначені для якнайшвидшої публікації в ЗМІ – газетах, журналах, телебаченні, інтернет-виданнях. В умовах сучасного швидкого новинного циклу фотожурналісти часто передають свої знімки в

редакцію в режимі реального часу, використовуючи технології бездротової передачі даних.

В епоху цифрових технологій і соціальних мереж репортажна фотографія трансформується. Тепер практично кожен користувач смартфона може стати свідком події і миттєво поділитись своїми знімками з глобальною аудиторією. Це розширює джерела інформації, але й породжує проблеми верифікації, фейків і етичного використання аматорського контенту.

Попри ці виклики, професійна репортажна фотографія залишається надзвичайно важливою для висвітлення і осмислення поточних подій. Вона забезпечує глибоке, змістовне і візуально виразне документування дійсності, необхідне для формування поінформованого і соціально відповідального суспільства.

Розглянемо деякі жанри фотографії, які часто використовують у фотожурналістиці, щоб відобразити різноманітні аспекти життя та мистецтва.

Вулична фотографія – це популярний жанр фотографії, який зосереджується на відвертих фотографіях людей у повсякденному житті. Як випливає з назви, вулична фотографія в основному робиться на вулицях. Найважливіша частина роботи фотографа – бути спостерігачем. Фотографи уважно спостерігають і вивчають навколишній світ, а потім намагаються зафіксувати на своїх фотографіях цікаві та значущі моменти. Вулична фотографія може бути надзвичайно емоційним і зворушливим жанром, оскільки вона фіксує людей, які залишаються собою та живуть своїм життям без будь-яких штучних поз чи вказівок. Вона фіксує щоденну історію людей [30].

Такі види фотографії, як пейзаж, не втратять своєї актуальності ніколи. Сюжет подає сама природа, і джерелом натхнення може стати і горизонт тропічного острова, і звичний вид з балкона [23]. Пейзажні фотографії можуть бути використані для відображення естетичних аспектів природи, а також для створення настрою та емоційного враження у глядачів. Цей вид фотографії дозволяє фотографам виразно показати різноманітність та красу нашого світу.

Серед всіх жанрів, документальна фотографія може найкраще передати реальність, оскільки її основна мета – показати світ таким, яким він є, без маніпуляцій або ретуші. Документальна фотографія відтворює об'єктивну реальність без зайвих вигадок і фоторедакторів, створюючи можливість сприйняти світ через об'єктивні очі фотографа.

Документальна фотографія оперує двома основними принципами: захоплення моменту «тут і зараз» та відсутністю постобробки. Цей жанр вибирає саме цей час і місце для фіксування, бо кожен момент – неповторний. Унікальність документальної фотографії полягає в неможливості повторного захоплення миттєвості. Однією з ключових ознак цього жанру є відсутність редагування. Ідея додавання ефектів чи видалення деталей суперечить його природі, перетворюючи його на художню творчість. Єдине, що можна використовувати – чорно-білий ефект, оскільки він дозволяє глибше відчути та зрозуміти передану емоцію чи ідею фотографа [27].

Головною метою документального фото є передача правдивого зображення світу, його людей, культури та подій. Цей жанр може бути використаний для документування історичних та політичних подій, військових конфліктів, соціальних проблем, культурних традицій та інших аспектів життя.

Науковиця Васьківська О. стверджує, що «від початку російсько-української війни українські та іноземні фотографи невпинно документують злочини російських військ, що у майбутньому стануть доказовою базою для Міжнародного трибуналу. Кожен день, ризикуючи власними життями, вони фіксують руйнування цивільної інфраструктури, вбите російськими військовими мирне населення та відвагу українських військових у зоні бойових дій. Завдяки їх світлинам весь світ дізнався, зокрема, про жорстокість російських окупаційних військ у Київській області, а фото закатованого мирного населення з Бучі побачили читачі «Daily Mirror», «The Times», «The Guardian», «The New York Times», відомих інформаційних агентств «Associated Press», «Reuters», «Agence France-Presse», «Bloomberg» та багатьох інших світових друкованих та онлайн-медіа» [4, с. 19].

Отже, узагальнення жанрів фотожурналістики демонструє здатність фотографії долати мовні та культурні кордони, за допомогою різних жанрів фотографії. Вкрай важливо визнати складність і унікальність кожного жанру фотожурналістики, а також культурний і соціальний контекст, у який вона вставлена, щоб уникнути впадання в поверхневе та однорідне бачення фотожурналістики. Однак важливо пам'ятати, що кожна фотографія є суб'єктивним відображенням реальності, сформованим вибором і баченням фотожурналіста.

1.3. Використання фотографії у сучасних друкованих журналах

У сучасних друкованих виданнях значення видовищності, інформативності, подійності та зображальності вкрай важливе. Медіа набувають інтерактивності, відстежують сучасні тенденції та стають комерційнішими. Щоб залишитися конкурентоспроможними, їм важливо використовувати всі доступні засоби для привертання уваги та заслуги довіри читачів і глядачів. Часто це досягається через комбінацію різних способів передачі зображень. Функції таких елементів на сторінках журналів і газет розширюються для збільшення впливу на аудиторію.

Використання фотографій у сучасних друкованих журналах виходить за рамки простого інформування та створює особливу атмосферу, яка допомагає закріплювати певні образи та емоції у читачів. Однією з ключових особливостей є поширення «постановочних», тобто підготовлених кадрів, які відрізняються від звичайних «реальних» «живих» зображень, що можна зустріти, наприклад, у газетах. Відтак, журнали не просто надають інформацію, але створюють власний унікальний стиль, що відрізняє їх від конкурентів.

Створення візуального стилю для видання є ключовою стратегією, що визначає його успішність та вплив на аудиторію протягом тривалого періоду, наголошує дослідниця Шевченко В. у своїй праці «Роль візуального стилю журналу для ідентифікації видання». Вибір візуальних характеристик визначає обличчя журналу і впливає на всі його аспекти, що можуть змінюватися з часом.

Стиль не є випадковим елементом, який можна застосовувати лише тимчасово або для конкретних цілей, таких як реклама. Згодом він може зазнавати модифікацій для покращення комунікативних можливостей видання [22].

Оригінальний стиль журналу є гарантом його стійкості на ринку медіа. Цей стиль визначається характерними рисами, які ідентифікують видання через їхнє зовнішнє оформлення та зміст. Журнал, як цілісний продукт, об'єднує у собі різноманітні функції, починаючи від утилітарних та структурних, закінчуючи конструктивно-технологічними. Усі текстові та зображальні матеріали поєднуються для створення єдиного візуального враження, що допомагає словам набувати просторової і логічної цілісності.

Дослідник Максимович М. своєю чергою зауважує, що «основною вимогою до текстів задля їхнього засвоєння стало не стільки легке читання, скільки його зорове сприйняття. Сучасний споживач періодики хоче вже не стільки читати й сприймати інформацію, скільки бачити її. Тому затримати увагу читача, змусити його прочитати той чи інший текст, можна лише за допомогою зображення» [11, с. 8].

У сучасному світі ні один фотожурналіст не може конкурувати з очевидцями подій за оперативністю, якщо випадково не опиниться в потрібному місці у потрібний час. Однак, рівень художньої майстерності та уміння компоувати кадр залишаються важливими характеристиками, що відрізняють професійного фотожурналіста.

В такій ситуації загальний рівень фотожурналістики знижується. Новинарські фотографії стають одноманітними, шаблонними та малозмістовними через суцільне фотографування та відбір "кращих" кадрів. Це призводить до заповнення друкованих видань однотипними знімками, які не завжди відрізняються роботою професійного фотографа від роботи початківця.

Відомий український вчений Балаклицький М. зазначає, що у серйозних виданнях редактори вважають, що зображення має рівноправне значення з текстом у журналістському повідомленні. Він наголошує на тому, що новинарні фотографії ніколи не публікуються без супровідного тексту. Також він зауважує,

що якісніші видання надають більше пояснювального тексту до фотографій [2, с. 42].

Окрім інформаційного повідомлення чи новини, бажано мати фотографію, яка передає дію. Такі знімки майже завжди виглядають більш переконливо. Фотографія, що показує дію, завжди привертає більше уваги, ніж статичний знімок. Під час макетування сторінки необхідно розміщувати фотографію так, щоб вона привертала увагу читача і стимулювала його звернути увагу на заголовок та вибрати статтю для читання.

Дослідниця Іванюха Т. у своїй роботі зазначає, що при виборі ілюстративного матеріалу для газет або журналів важливо вміло кадрувати фотографії. Правильне кадрування може перетворити навіть середньої якості знімок на хороший. Важливо виокремити найважливішу частину фотографії, підкреслити дію на ній та усунути зайве. Ще одним важливим аспектом дизайну газет та журналів є визначення «напрямку» фотографії. У більшості випадків обличчя людей на фотографіях дивляться вправо або вліво. Також важливо, щоб фотографії були спрямовані на текст, а не від нього. Фотографії потрібно розміщувати так, щоб вони не порушували читабельність тексту, тобто не перешкоджали читачу. Такі знімки найкраще розміщувати вгорі, над або під заголовком, оскільки це привертає максимум уваги читача [10, с. 191].

У контексті створення журналу про фотографію, важливо проаналізувати аналогічні журнали конкурентів у світі та в Україні. Такими є, наприклад, журнал «Aperture» та українське видання «Bird in Flight».

В рамках аналізу журналу «Aperture» [35] важливо зазначити, що це щоквартальний журнал, що видається з 1952 року, має репутацію одного з найінноваційніших видань у цій галузі, і його цінують як професіонали, так і любителі фотографії. Місія журналу полягає в стимулюванні серйозних розмов про фотографію як мистецтво, а також вихованні та надиханні своєї аудиторії. Кожен випуск журналу присвячений конкретній темі та досліджує її через різноманітні формати, такі як фотографії, есе та інтерв'ю.

У контенті «Aperture» відображається широкий спектр стилів та підходів

до фотографії, що представлені як відомими, так і новими фотографами. Журнал не обмежується тільки традиційними фотографічними практиками, а також звертає увагу на нові медіа та експериментальні форми фотовираження. Крім того, він пропонує читачам критичні статті та інтерв'ю з фотографами, кураторами та іншими експертами, що сприяє глибшому розумінню фотографічних процесів та контексту.

Аудиторія журналу «Aperture» складається з серйозних фотографів, любителів мистецтва та всіх, хто цікавиться фотографією як видом мистецтва. Журнал відомий своїм інтелектуальним та критичним аналізом фотографії, а також можливістю відкрити для себе нові роботи талановитих фотографів. Крім того, «Aperture» має активну онлайн-спільноту, що сприяє обміну думками та обговоренню фотографії [35].

Щодо форми та дизайну, «Aperture» видається як у друкованому, так і у онлайн-форматах. Друкований журнал відрізняється високою якістю друку та елегантним дизайном, що робить його справжнім колекційним предметом. Онлайн-версія журналу надає доступ до архіву «Aperture», ексклюзивних онлайн-статей та інтерактивних функцій, що розширює його досяжність та доступність для аудиторії.

Сильні сторони «Aperture» включають його багату історію та репутацію як одного з найкращих фотожурналів у світі, високоякісні фотографії та глибокі текстові матеріали, які надають інтелектуальний та критичний аналіз фотографії. Крім того, наявність активної онлайн-спільноти та доступ до архіву та інтерактивних функцій онлайн робить його привабливим для широкої аудиторії.

Серед слабких сторін «Aperture» можна виділити його високу вартість для деяких читачів, можливу академічність для деяких любителів фотографії та відсутність висвітлення найсучасніших тенденцій у фотографії. Щодо можливостей для розвитку, «Aperture» може розширити свою онлайн-аудиторію, пропонуючи більше ексклюзивного контенту та інтерактивних функцій. Також журнал може співпрацювати з іншими організаціями для проведення виставок та інших заходів, а також розширити свою міжнародну присутність через переклад

журналу на інші мови [35].

Наступним розглянемо українське видання «Bird in Flight» [36]. Журнал «Bird in Flight», заснований у 2014 році, є онлайн-платформою, спрямованою на дослідження сучасної фотографії та візуальної культури. Місія видання полягає в надиханні та розширенні меж фотографії шляхом публікації робіт талановитих фотографів з усього світу.

У своєму контенті «Bird in Flight» публікує фоторепортажі, інтерв'ю, есе та рецензії, що досліджують різні аспекти фотографії. Основний фокус ресурсу спрямований на сучасну фотографію, проте також відзначається висвітлення історії фотографії та її впливу на суспільство. Особлива увага приділяється українській фотографії, що робить журнал цінним ресурсом для українських фотографів та любителів мистецтва.

Аудиторія «Bird in Flight» складається з різноманітних груп, включаючи фотографів, любителів мистецтва, студентів та всіх, хто зацікавлений візуальною культурою. Журнал пропонує доступний та цікавий контент, який може зацікавити людей з різним рівнем досвіду у фотографії. Крім того, наявна активна онлайн-спільнота в соціальних мережах, що сприяє обміну думками та обговоренню фотографії [36].

Форма та дизайн журналу «Bird in Flight» орієнтовані на онлайн-формат. Журнал використовує високоякісні фотографії та відео для створення захоплюючого досвіду читання. Крім того, доступний мобільний додаток робить контент доступним для читачів на смартфонах та планшетах.

Сильні сторони «Bird in Flight» включають його свіжий та інноваційний погляд на сучасну фотографію, сильний акцент на українській фотографії та активна онлайн-спільнота. Однак, серед слабких сторін можна відзначити його обмежену доступність для людей з обмеженим Інтернет-доступом та відсутність друкованої версії [36].

Отже, формування журналу «Об'єктив» базуватиметься на вивченні конкурентного середовища в сфері видавничої діяльності, зокрема журналістики про фотографію. Аналіз показав, що успішний журнал у цій галузі має деякі

ключові характеристики, які визначають його конкурентоспроможність та привабливість для читачів. Серед цих характеристик варто відзначити високоякісний контент, що включає цікаві та глибокі статті з інтелектуальним та критичним аналізом фотографії, широкий спектр тем, охоплення різних стилів та підходів, активну онлайн-спільноту для обміну думками та дискусій, а також унікальний підхід, який робить журнал відрізняючимся від інших видань у цій галузі.

Відповідно до цього аналізу, журнал «Об'єктив» буде мати ряд особливостей, що дозволять йому виходити на передові позиції в цьому сегменті ринку. Зокрема, планується поєднання найкращого від світових та українських лідерів у цій галузі, забезпечення доступу до високоякісного контенту та активної онлайн-спільноти, а також акцент на українську фотографію як ключовий елемент ідентичності журналу. Особливу увагу буде приділено оригінальним підбіркам, рубрикам та тематикам, які забезпечать свіжий погляд на мистецтво та фотографію, привернуть нову аудиторію та задовольнять потреби різних читачів.

У цілому, журнал «Об'єктив» має стати важливим ресурсом для українських та світових фотографів, любителів мистецтва та всіх, хто цікавиться візуальною культурою. Його концепція та особливості, розроблені на основі аналізу конкурентного середовища та потреб аудиторії, мають забезпечити успішну реалізацію проекту та його популярність у медіа-просторі.

Отже, сучасний підхід до використання фотографій у журналістиці перетворює їх із простого інструменту для ілюстрації тексту у важливий елемент формування ідентичності видання та впливу на аудиторію. Одним із ключових аспектів використання фотографій у журналах є їхня візуальна мова. Фотографії створюють атмосферу, передають емоції та підкреслюють унікальність видання. Вони можуть бути використані для створення іміджу видання, визначення його стилю та впливу на аудиторію. Журнали «Aperture» та «Bird in Flight» є ключовими конкурентними виданнями для журналу «Об'єктив», адже вони давно посіли місце в ніші фотографії та мають свої ключові переваги та

унікальність на ринку.

Висновки до розділу 1

Історія та розвиток фотографії становлять надзвичайно захоплюючу подорож у часі починаючи з 19 століття, вона відображає як технологічний прогрес, так і культурні зміни. Від своїх скромних початків у формі чорно-білих зображень до сучасних цифрових технологій, фотографія пройшла безперечно великий шлях. Розвиток художнього виразу та технічних можливостей спричинив безліч інновацій та революційних змін у фотографії.

Мистецтво фотографії стало не лише засобом фіксації моменту, а й потужним засобом виразності та інформування. Фотографія стала невід'ємним елементом масової комунікації, досягнувши свого розквіту в журнальній фотожурналістиці. Відображаючи історію, культуру та технологічний прогрес, фотографія залишається одним з найважливіших засобів мистецтва та документування, яке надихає, спонукає до роздумів та збагачує наше розуміння світу.

Фотожурналістика, як важлива галузь журналістики, набула значної ваги в інформаційному просторі завдяки своїй здатності документувати події, ситуації та особистості. Вона стала невід'ємною складовою преси, допомагаючи інформувати глядача і відображати актуальні суспільні, політичні, культурні та економічні події. Жанрова група фотожурналістики, включає: інформаційні, аналітичні та допоміжні жанри.

Жанри, такі як фотозамітка, фотонарис, фотопортрет, фоторепортаж мають свої унікальні особливості та використовуються для різних цілей. Також нові жанри фотографії все найчастіше використовують у фотожурналістиці, а саме: вуличну, пейзажну та документальну фотографію. Отож, розглянуті основні жанри фотожурналістики – це не лише інструменти інформування, а й способи спілкування, враження та візуалізації соціальних явищ та подій.

В сучасних друкованих журналах важливу роль відіграє візуальна складова, зокрема фотографії. Зображення стають не лише доповненням до

текстів, але і важливим засобом привернення уваги та впливу на аудиторію. Журнали намагаються створити власний унікальний стиль, використовуючи різні способи передачі зображень, щоб відрізнятись від конкурентів і зміцнювати свою позицію на ринку. Нами було проаналізовано два журнали про фотографію «Aperture» та «Bird in Flight».

«Aperture» є найінноваційнішим виданням у цій галузі, і його цінують як професіонали, так і любителі фотографії. Місія журналу полягає в стимулюванні серйозних розмов про фотографію як мистецтво, а також вихованні та надиханні своєї аудиторії. Журнал «Bird in Flight» є онлайн-платформою, спрямованою на дослідження сучасної фотографії та візуальної культури. Місія видання полягає в надиханні та розширенні меж фотографії шляхом публікації робіт талановитих фотографів з усього світу.

РОЗДІЛ 2

РОЗРОБКА ЖУРНАЛУ ПРО ФОТОГРАФІЮ «ОБ'ЄКТИВ»

2.1. Концепція та етапи створення журналу про фотографію «Об'єктив»

У сучасному світі, де зображення майже домінує над будь-яким текстовим наповненням, фотографія стає потужним засобом, який надає нам можливість зафіксувати кожен мить життя. Від повсякденних моментів до визначних подій, фотографія пропонує нам побачити світ під іншим кутом, знайти прекрасне в буденності та зафіксувати наші найцінніші спогади. У цифрову епоху фотографія відіграє на собі центральну роль у нашому повсякденному житті. Від соціальних медіа, рекламних кампаній чи подій у світовій історії – зображення є універсальною мовою, яка передає ідеї, погляди, переконання, емоції та досвід. Кожного дня ми бачимо мільйони різних фотографій будь-то в соціальних мережах, Інтернетпросторі, друкованих джерелах або навіть просто на вулицях міста чи в транспорті.

Саме в цьому контексті народилася наша амбітна ціль: створити журнал про фотографію, мета якого сприяти зануренню його читачів у всесвіт творчості, техніки та пристрасті до мистецтва фіксації моментів – фотографії.

Наш журнал запропонує якісний контент, що базується на знаннях з основ історії, досягненнях видатних фотографів; найсучасніших технік фотографії, а також інтерв'ю з фотографами та цікавими лайфхаками. Розуміючи різноманітність смаків та інтересів читачів, будемо прагнути створити універсальний за змістом продукт, що відповідатиме потребам кожного – від початківців до досвідчених професіоналів.

Занурюючись в інформацію про фотографію на сторінках журналу, читачі отримають знання щодо широкого спектру освітніх і мотиваційних практик, призначених для покращення їхніх навичок у мистецтві фотографії. Дізнаються покрокову методіку створення світлин, знайдуть практичні поради відповідно

до сучасних тенденцій. Тобто наш журнал надаватиме читачам інструменти, необхідні для досягнення їхніх творчих цілей та реалізації свого унікального бачення світу через об'єктив.

На ринку, перенасиченому візуальним контентом, журнал про фотографію, який поєднує в собі якість, актуальність, інформативність та оригінальність, посяде конкурентно-спроможну нішу у видавничому світі і стане свідомим вибором споживачів. Ми твердо віримо в унікальну цінність нашого журналу для медіапростору, пропонуючи свіжий погляд на унікальний та завжди непередбачуваний світ фотографії.

Створення тематичного фахового журналу про фотографію – це захоплююче складне завдання, яке вимагає ретельного планування, аналізу конкурентів та постійного пошуку натхнення та актуального контенту. Побуває думка що не буває поганого фотографа, буває безуспішна ідея і невдале місце. Саме тому у сучасному світі, де цифрові технології невпинно розвиваються, а конкуренція міжвиданнями надто жорстока, вирізнятися як періодичне видання з-поміж інших, присвячених винятково фотографії, є своєрідним унікальним викликом.

Однак, розуміючи і зважаючи усі ризики, ми твердо віримо у важливість і актуальність видання фотожурналу. У світі, де візуальна інформація стоїть на рівних з текстовою, журнал, присвячений безпосередньо фотографії, надаватиме безцінну платформу для вивчення та відзначення цього унікального мистецтва в усіх його аспектах. Крім того, «Об'єктив» відіграватиме вирішальну роль у збереженні та поширенні візуальної спадщини нашого суспільства. Документуючи історичні, культурні та соціальні події за допомогою зображення, наш журнал сприятиме побудові візуального наративу, який долає бар'єри часу та простору, відчиняючи унікальне «вікно» в історію та культуру нашої епохи.

У період між публікаціями нових випусків редакція присвятить себе збору цікавої інформації, стеженню за сучасними тенденціями у сфері фотографії та пошуку нових розробок, які зможуть дедалі більше захоплювати аудиторію.

Наступним кроком стала розробка плану етапів створення журналу

«Об'єктив».

На першому етапі створення журналу про фотографію основним завданням було визначитися з метою журналу «Об'єктив», яка полягатиме у створенні якісного друкованого продукту. Ми прагнемо запропонувати нашим читачам нові підходи до контенту, в якому акцентуватиметься увага аудиторії на дивовижних за красою зображеннях та креативних технологіях. За допомогою високоякісних та професійних фотографій і захоплюючих інформаційних матеріалів, які відобразатимуть різноманітність і красу навколишнього світу, ми плануємо стимулювати креативну уяву наших читачів, заохочувати їх досліджувати новітні способи бачити світу через власні об'єктиви.

На другому етапі створення журналу «Об'єктив» ми стикнулися з однією з ключових проблем, яка полягає в обробці інформації та визначенні тематики, яка б не залишала нашу аудиторію байдужою, а навпаки викликала цікавість в очікуванні наступних номерів місяць за місяцем. Фотографія – це досить широка й різноманітна галузь, що охоплює величезний спектр правил, стилів, технік і жанрів, що вимагатиме від нашої редакційної команди фахових компетенцій та постійних зусиль, щоб бути в курсі останніх проривів, тенденцій і відкриттів у світі фотографування.

На третьому етапі ми визначилися з форматом журналу, з матеріалами з яких він буде зроблений, дизайном, кількістю сторінок та накладом.

На четвертому етапі ми визначили цільову аудиторію, увагу якої ми плануємо привернути за допомогою цільових стратегій цифрового маркетингу, включаючи рекламні кампанії в соціальних мережах, рекламу на відповідних платформах і співпрацю з впливовими фотографами та блогерами. Це викликатиме постійний інтерес і активне бажання купувати журнал «Об'єктив».

Даний випуск буде ознайомчим для наших читачів, в ньому ми не будемо розглядати важкі для розуміння теми, а навпаки почнемо з легких основ, які будуть цікаві та зрозумілі кожному. Матеріали першого випуску прокладуть умовну «червону доріжку» до світу візуального мистецтва.

Отже, «Об'єктив» – це не просто колекція зображень, а сучасний

друкований продукт, з якісним наповненням. Від історії фотографії до новітніх тенденцій, правил, порад і технік, наш журнал пропонує фаховий кейс, який охоплює всі аспекти візуального світу. Журнал «Об'єктив» – це скарбниця творчості та сили зображення розповідати історії, передавати емоції та об'єднувати людей у часі та просторі.

2.2. Наповнення та дизайн журналу про фотографію

Для створення цікавих рубрик журналу на початку було проведено мозковий штурм, під час якого ми досліджували різні теми та підходи до роботи над журналом. Ґрунтуючись на початкових дослідженнях і аналізі, було визначено кілька тем і сфер інтересів у галузі фотографії. Це включало історичні, технічні, художні та сучасні аспекти фотографії. На основі визначених тем було продумано рубрики, які розкриватимуть різні аспекти фотографії та будуть інформативними для аудиторії видання.

Таким чином, для першого видання журналу «Об'єктив» створено 6 рубрик деякі з них будуть змінюватися час від часу, але на постійній основі буде 4 рубрики, тематика 2-х інших буде змінюватися:

1. «Цікаве про фотографію» – ця рубрика започаткована задля ґрунтовного та різноманітного знайомства з безмежним світом фотографії. Охоплюючи широкий спектр тем, цей розділ запропонує надійну основу для тих, хто тільки починає знайомство з мистецтвом фотографії та для більш досвідчених аматорів. У першому випуску в цю рубрику увійшли такі матеріали: «Історія фотографії» та «Жанри фотографії», що є фундаментальною основою для розуміння неосяжних можливостей фотографії (Додаток А).

2. «Технічні аспекти» – ця рубрика буде надавати читачам теоретичні та практичні знання, корисні поради щодо вибору технічного обладнання, яке посідає визначальну роль у фотографії, адже з якісною фотокамерою ми приречені отримати відмінні зображення. В цій рубриці ми будемо досліджувати фотокамери різних типів від дзеркальних та бездзеркальних, камер із кроп-фактором чи фулфреймом, з'ясуватимемо різницю між ними. Будемо

шукати переваги та недоліки між різними камерами та їх виробниками (Додаток Б).

3. «В об'єктиві читача» – ця рубрика стане інтерактивною демонстрацією творчості та пристрасті нашої спільноти фотографів читачів, адже вони зможуть просувати свої найкращі фотографії з будь-якої тематики. Кожне зображення, яке буде опубліковане в «В об'єктиві читача», – це більше, ніж звичайна фотографія; це історія, вираження унікального та особистого бачення фотографа, який її зафіксував. Ця рубрика надасть простір для демонстрації талантів наших читачів (Додаток В).

4. «Актуальні лайфхаки» – ця рубрика завжди на останньому розвороті журналу. В ній будуть різні цікаві матеріали, необхідні для збагачення знань та досвіду наших читачів. Ця рубрика має на меті надихнути та розширити можливості фотографів практичними та цікавими лайфхаками, які покращують навички та творчі здібності у процесі створення фотографії. Для першого випуску було обрано такий матеріал «Портфель фотографа: що обов'язково потрібно брати на зйомку». В цьому матеріалі на основі практичних прикладів буде зібрана дійсно професійна сумка фотографа, адже новачки у цій сфері не завжди знають, що саме потрібно обов'язково брати з собою (Додаток Г).

У першому номері журналу передбачені ще 2 неймовірно цікаві рубрики. Перша з них – «В об'єктиві війни» – надто болісна та тяжка для українського народу, адже жорстока кровопролитна війна, з якою стикнулася наша держава у 21 столітті, несе кожному тільки неймовірний біль, страждання та сум. Але ми не можемо мовчати про цей біль, ми маємо кричати, щоб наш голос почув весь світ, ми маємо відкрити очі всьому світові на ці надлюдські страждання, які принесла в наш рідний дім сусідня країна. Цим займаються і вітчизняні, і закордонні фотожурналісти та фотографи, вони фільмують та показують всі злочини, акти тероризму, насильства та геноциду через призму своїх фотокамер. Серед матеріалів цієї рубрики обов'язковими стануть «10 фотографій війни в Україні», ті, які облетіли весь світ та вже публікувалися в найвідоміших світових журналах (Додаток Д).

Друга рубрика цього номеру – «Інтерв'ю з фотографом». Вона буде частим гостем на шпальтах нашого журналу, адже вона надважлива – вона здатна передавати досвід, який є безцінним в будь-якій галузі. Інтерв'ю є унікальною можливістю дізнатися про роботу безпосередньо у майстрів, що власне стоять за зображеннями, зрозуміти та пізнати їхній творчий досвід, процес роботи, проблеми з якими вони часто стикаються, практичні кейси щодо їх вирішення, дієві лайфхаки та поради. Для першого випуску ми підготували інтерв'ю з українською відомою фотографинею Анастасією Артеменко, яка розповіла про свій кар'єрний шлях, про те як вона починала знімати та проводити перші зйомки, а також про те як вона стикалася з емоційним вигоранням і творчим застоєм та дала рекомендації для нашої аудиторії як діяти в подібних ситуаціях та ексклюзивно надала декілька порад від себе для майбутніх фотографів (Додаток Е).

«Об'єктив» – щомісячне видання, новий номер буде доступним на початку кожного місяця. Це забезпечить читачам своєчасний доступ до свіжого та актуального випуску. Журнал буде видаватися у звичному усім любителям журналів, форматі А4. Друкуватиметься журнал на високоякісному крейдованому папері, щоб підкреслити красу та якість фотографій. Обкладинка журналу буде виконана на більш щільному крейдованому папері з додаванням ламінування за всіма стандартами (Додаток Ж). Цей папір, має гладку, приємну на дотик поверхню, що візуально підсилює яскравість кольорів при друці і робить крейдований папір ідеальним матеріалом для виготовлення журналів. За об'ємом журнал буде 40 сторінок. Від початку виходу журналу в світ його наклад становитиме 1000 примірників, адже для нового та відносно невеликого журналу нераціонально та ризиковано починати відразу з дуже великих масштабів.

Одним з найважливіших чинників для друкованого видання є його візуальний дизайн, що має особливе значення, адже саме він справляє перші враження читачів і відображає ідентичність та унікальність контенту. Обкладинка, макетування, кольори та шрифти є ключовими елементами, які передають настрій журналу та створюють цілісне естетичне враження. Гарно

оформлена обкладинка, у поєднанні з гармонійною кольоровою палітрою та розбірливими шрифтами не тільки приверне увагу читача, а й посилить візуальну привабливість та бажання придбати цей журнал.

Вибір кольорів для нашого журналу є особливо важливим для передачі відповідної атмосфери та настрою нашого вмісту. Використання чорного та білого як основних кольорів, забезпечує елегантний і мінімалістичний вигляд, зосереджує увагу на ілюстраціях та дозволяє чітко передати редакційний вміст.

Включення зеленого та жовтого як допоміжних кольорів додає нотку свіжості, яскравості та життєвої сили журналу, створюючи додатковий тонкий контраст до стриманості таких базових кольорів, як чорний та білий.

Червоний колір буде використовуватися тільки для тяжких емоційних рубрик, наприкладі «В об'єктиві війни», адже він слугує певній меті – викликати сильні емоції та підкреслити важливість і серйозність теми – війни. Використання червоного допомагає передати глибину, сум, жорстокість та важливість історій, пов'язаних із повномасштабною війною в Україні. Разом ця ретельно підібрана палітра кольорів забезпечує візуальну узгодженість у всьому журналі.

Ретельний вибір шрифту має підкреслити візуальну унікальність нашого журналу та ефективно передати його стиль і тон. Основним шрифтом журналу «Об'єктив» було обрано Sitka, стандартний та базовий шрифт із засічками. Для позначення рубрик та фотографій і їх авторів використано шрифт Fixel Display, який розробила українська компанія з програмного забезпечення MacPaw. Акцентним шрифтом для виділення лідів застосовано Sitka Text Semibold Italic. На позначення заголовків обрано шрифт KyivType Serif.

Фотографії в журналі будуть різного розміру, вертикального і горизонтального формату, за кольором вони можуть бути і чорно-білі, і кольорові, вони будуть підкреслюватися ледь помітною чорною рамкою. Ілюстрації будуть розміщуватися поряд з відповідним текстовим матеріалом, щоб створити єдиний цілісний зв'язок між фотографією і текстом.

Для створення одного журналу потрібна команда професіоналів, які

зможуть створити якісне видання та розрахунок приблизної вартості одного журналу (табл. 2.1).

Таблиця 2.1.

Приблизний розрахунок мінімальних затрат
на виготовлення друкованого журналу «Об'єктив»

Назва	Сума	Разом
Заробітна платня штату працівників		
Головний редактор	17000 грн	
Літературний редактор / Коректор	11000 грн	
Художній редактор / Верстальник	10000 грн	
Інші працівники	46000 грн	
Поліграфічне виконання / Друк		128000 грн / 1000 примірників
Разом:		212000 грн

Завдяки приблизним розрахункам мінімальних затрат можна визначити, що вартість одного друкованого журналу будстановитиме 212 грн. Також важливим елементом для друкованого видання є внутрішня реклама, завдяки якій ми можемо зменшити собівартість журналу. Реклама на сторінках журналу «Об'єктив» буде розраховуватися на одну сторінку А-4 вартістю 5000 грн. На один випуск журналу буде виділятися 9 сторінок для реклами, які приносять дохід у 45000 грн. Якщо враховувати дохід від реклами у розрахунках собівартості одного номера то видання 1000 примірників вартуватиме 167000 грн., відповідно ціна одного номера буде 167 гривень. У продаж журнал виходитиме за ціною вищою на 20% тобто ціна буде 200 грн. за один журнал.

Отже, визначено наповнення журналу, актуальний контент, візуальний дизайн та ціноутворення. Сформовано всі технічні та візуальні особливості.

Описано основні елементи дизайну: матеріал журналу, формат, наклад, кольори, шрифти, елементи зображень. Дотримуючись ретельного балансу між креативністю, візуальністю та зручністю використання, буде створено журнал, який надихає, інформує і надає безцінний досвід про мистецтво фотографії.

2.3. Визначення цільової аудиторії та просування журналу на ринку України

Визначення цільової аудиторії має вирішальне значення для успіху нашого журналу, оскільки це дозволяє нам ефективно зосередити наші зусилля та створити контент, який буде в тандемі з нашою цільовою аудиторією. Розуміючи, хто є нашими ідеальними читачами, ми можемо адаптувати наш контент відповідно до їхніх потреб, інтересів і уподобань. Це не тільки підвищить актуальність нашого журналу, але й покращить досвід читачів і зміцнить їхній зв'язок із нашим брендом. Крім того, чітке визначення нашої цільової аудиторії допоможе нам ефективніше спрямувати наші стратегії маркетингу, просування та розповсюдження.

Цільову аудиторію визначено за такими показниками:

1. Демографічні дані: основна аудиторія читачів – від 18 до 65 років, але люди з віком 65+ також можуть бути поціновувачами фотографічного мистецтва. Стать: як чоловіки так і жінки. Місце проживання – Україна. Сімейний стан не важливий. Прибуток: може бути середнім та вище середнього. Освіта: студенти або люди, які мають 1 та більше освіт, особливо якщо це фотографи, культурологи, мистецтвознавці та журналісти.
2. Цінності та бажання: цінування художнього вираження, бажання покращити свої навички, збагатити знання, надихатися роботами відомих фотографів, знайти власний стиль, відкрити для себе нові ідеї та творчі здібності, знайти перспективита неймовірну спільноту креативних людей.

Просування журналу має важливе значення для підвищення його впізнаваності, охоплення та актуальності на ринку. Найголовніше в рекламі – це стратегія просування. Адже можна витратити багато грошей на просування, яке

не дасть жодного бажаного результату. Коли ринок переповнений різними онлайн-виданнями, сайтами, блогами на схожу тематику, промоція друкованого журналу має бути ретельно спланована так, щоб зацікавити потенційних читачів та заохотити їх звернути увагу саме на друковане видання. Від якості реклами буде залежати чи зможемо ми привернути увагу та бажання придбати наш журнал.

Щоб просування журналу відбувалося дійсно результативно потрібно вжити додаткових заходів, використовуючи сучасні методи впливу на оточення. Для цього буде розроблено веб-сайт журналу «Об'єктив» та створені сторінки в соціальних мережах інстаграм та фейсбук. За допомогою цих медіа платформ можливо охопити більш широку аудиторію, що також сприятиме успішній прем'єрі видання. У цифрову епоху, де успіх залежить від інформаційно-комунікативних технологій, особливого значення для зручності аудиторії набуває створення онлайн-версії друкованих журналів. Перше, що ми маємо зробити це створити веб-сайт нашого журналу. Далі ми налаштуємо рекламу у Google Ad Words для цього використаємо перший потужний інструмент просування – SEO-оптимізацію.

SEO буде складатися з: ключових слів, які відповідають редакційному вмісту та ринковій ніші; інтеграції ключових слів у вміст наших сторінок, включаючи заголовки, лід, описи та основний текст; використання описових тегів ALT; оптимізованих назв файлів для всіх зображень. Всі ці елементи потрібні, щоб покращити релевантність і видимість у пошукових системах та забезпечити зручну навігацію для користувачів.

Наступним етапом буде створення блогу в соціальній мережі «Інстаграм». Зараз в інстаграмі приблизно 15 мільйонів користувачів з України, тобто приблизно 30-40% людей можуть бути потенційною цільовою аудиторією журналу про фотографію. Тобто просування на цій платформі є пріоритетним для нашого журналу, адже ми зможемо залучити велику кількість прихильників.

Маркетингова комунікація журналу в інстаграмі буде складатися з:

- публікації високоякісних зображень і відео, які розкривають сутність

нашого контенту, використовуючи привабливий візуальний стиль та публікацій, що містять короткі замітки, анонси про створення кожного випуску, цікаві лайфхаки, які відрізнятимуться від тих, що будуть у друкованому журналі;

- розроблення та підготовка конкурсу, завдяки якому наша аудиторія зможе потрапити на сторінки журналу, безпосередньо в рубрику «В об'єктиві читача». Цей конкурс буде додатковим рекламним ходом і для нас, і для аудиторії, адже щоб потрапити до цієї рубрики потрібно буде виставляти до себе в профіль або сторіс власні фотографії з тегом нашої сторінки;

- співробітництва з відомими блогерами та фотографами. Оскільки блогери мають значну кількість підписників, а аудиторія фотографів є нашими потенційними поціновувачами, домовленість про безкоштовну співпрацю стане взаємовигідним партнерством. Адже створення з ними цікавих пізнавальних інтерв'ю будуть рекламувати наш журнал за допомогою репостів на їхні ж власні сторінки;

- таргетованого рекламування постів та сторіс в самому інстаграмі.

Також за допомогою фейсбуку та інструменту «Фейсбук Ads» ми плануємо просувати рекламу і в цій соціальній мережі. За допомогою цього інструменту можна створювати, просувати, переглядати дані, керувати декількома оголошеннями одночасно, вносити зміни та бачити результати всіх створених рекламних кампаній.

Одним з результативних методів нашої реклами стануть вебінари. Ми будемо пропонувати теми вебінарів, які є актуальними для нашої аудиторії та відповідають концепції нашого журналу. Будуть розроблені візуально привабливі вебінари-презентації з практичним змістом, що пропонують корисну та пізнавальну інформацію для наших учасників, що також підвищить авторитет нашого журналу в сфері фотографії.

Ще одна необхідна умова для створення успішного журналу – наявність у команді справжніх професіоналів у сфері маркетингу та PR, оскільки саме вони, маючи креативність, досвід, знання, широку мережу контактів, технічні навички та стратегічні підходи допоможуть виділитися журналу-новачку на

конкурентному ринку та досягти бажаного успіху. Коли журнал отримає визнання та популярність, останнім кроком на шляху до тріумфу стане співпраця з професійною PR-агенцією, яка вже самостійно буде керувати просуванням та займатися якісною рекламою.

Отже, розуміючи цінності та бажання цільової аудиторії, ми можемо створити журнал, який не лише задовольнятиме інтереси наших читачів, а й надасть їм нові можливості для розвитку. Ефективна стратегія просування для журналу є важливим інструментом. Підтримка фахівців з маркетингу та PR, необхідна для позиціонування нашого журналу на конкурентному ринку, розширення його охоплення, збільшення участі аудиторії та посилення актуальності та авторитету в галузі фотографії. За допомогою стратегічних, креативних та орієнтованих дій на результат ми можемо створити значний вплив і досягти наших цілей щодо довгострокового зростання та успіху.

Висновки до розділу 2

Журнал «Об'єктив» створений з метою надати платформу для вивчення, вдосконалення та вираження мистецтва фотографії. У розділі було описано концепцію журналу та його етапи створення, детально розписано тематичне наповнення журналу та його візуальний дизайн. Перший номер журналу «Об'єктив» буде складатися з таких рубрик: «Цікаве про фотографію», «Технічні аспекти», «В об'єктиві читача», «Актуальні лайфхаки», «В об'єктиві війни» та «Інтерв'ю з фотографом». Ці рубрики наповнені цікавими, креативними та пізнавальними матеріалами для ознайомлення з мистецтвом фотографії.

Щодо технічних складових журналу він буде видаватися щомісяця у форматі А-4 на крейдованому папері, основна увага спрямована на високоякісні фотографії, основним шрифтом журналу було обрано Sitka, а основні кольори чорний та білий з допоміжними зеленим, жовтим та червоним, щоб журнал виглядав мінімалістично і трохи з яскравими тонами.

Чітке визначення цільової аудиторії є ключовим елементом успіху журналу, оскільки дозволяє ефективно адаптувати контент до потреб, інтересів

та уподобань читачів. Аудиторію було визначено за соціально-демографічними ознаками, цінностями та бажаннями відповідно до ніші журналу.

Просування журналу є ключовим фактором для його успіху, оскільки воно забезпечує підвищення впізнаваності, охоплення та актуальності на ринку. Ефективність реклами визначається стратегією просування, яка має бути ретельно спланована для привернення уваги потенційних читачів та конкурування з іншими медійними платформами. Сучасні методи, такі як створення веб-сайту та присутність у соціальних мережах, сприяють залученню широкої аудиторії та забезпечують зручність для читачів у цифровому світі.

ВИСНОВКИ

У ході проведеної роботи можна зробити такі висновки:

1. Досліджено історію та розвиток мистецтва фотографії. Фотографія виникла в 19 столітті і стала ключовим інструментом комунікації та передачі інформації через мовні, культурні, географічні бар'єри. Винаходи та технологічні досягнення в області фотографії протягом століть змінювали і вдосконалювали її, роблячи її доступною та ефективною для різних сфер життя.

На початку 19 століття відбулися перші кроки у створенні фотографії. У 1826 році зародилася перша в світі фотографія. Пізніше винаходи дагеротипії та калотипії зробили фотографію більш доступною, але ще деякий час вона залишалася дорогою й не зручною. Мокрий колодійний процес та перша кольорова фотографія відзначилися технологічними та творчими проривами, що відкрили нові можливості для мистецтва фотографії.

На початку 20 століття фотографія переживала розквіт завдяки винаходам Джорджа Істмана, таких як сухі платівки та прості фотоапарати. Одночасно, розвиток кольорової фотографії і поява нових, зручних камер, таких як Leica і Rolleiflex, створили підґрунтя для подальшого розвитку фотографії як мистецтва, науки та засобу масової комунікації.

У період з 1940 по 1950 роки фотографія стала невід'ємним елементом масової комунікації, досягнувши свого розквіту в журнальній фотожурналістиці та переходячи від чорно-білої до кольорової форми як нового стандарту. У наступний період, 1960-1970 років, фотографія пережила значні зміни під впливом соціокультурних зрушень, технологічного прогресу та мистецьких інновацій. У 1975 році був створений перший у світі цифровий фотоапарат інженером Стівеном Сассоном.

Протягом 1990-2000 років відбулася технологічна трансформація, яка перетворила фотографію з аналогової на цифрову форму. В цей період з'явилися доступні і якісні цифрові камери, що змінили усі аспекти фотографування та

забезпечили широке поширення цього мистецтва. У той же час, розвиток смартфонів та інтернету революціонізував способи зберігання, обробки та поширення фотографій, відкриваючи нові можливості для широкого кола користувачів.

Цифрові технології відкрили нові горизонти для професійної фотографії, забезпечивши фотографам широкий спектр нових творчих можливостей.

2. Охарактеризовано основні ключові жанри фотожурналістики. Фотожурналістика відіграє важливу роль у сучасній пресі, забезпечуючи інформаційність та візуальність подій і суспільних явищ. Як жанр журналістики, вона спрямована на документування та інформування глядача, використовуючи об'єктивні зображення для створення візуального наративу. Фотожурналістика використовується у різних медіа, включаючи газети, журнали та новинні сайти, і має широку палітру жанрів, включаючи інформаційні, аналітичні та художньо-публіцистичні. Її завдання полягає у формуванні громадської думки, впливі на свідомість і поведінку людей, а також у передачі об'єктивної інформації про суспільні події та явища.

Фотожурналістика представлена широким спектром жанрів, які включають як самостійні, так і допоміжні форми. Серед них можна виділити малі і великі жанри, які різняться інформаційністю та аналітичністю. Зокрема, до них належать фотозамітка, фотонарис, фотопортрет, фоторепортаж та інші. Крім того, у сучасних умовах з'являються нові форми, такі як фотомонтаж, фотоплакат та фотоколаж, які поєднують в собі різні елементи для досягнення художнього та пропагандистського ефекту. Фотозамітка допомагає краще зрозуміти контекст інформації за допомогою одного знімка та короткого коментаря. Фотонарис висвітлює явища або біографії осіб, часто з комбінованим методом зйомки. Фотопортрет, як частина художньої фотографії, спрямований на розкриття образу людини та її внутрішнього світу. Фоторепортаж – ключовий жанр фотожурналістики, спрямований на оперативне документування реальних подій та інформування аудиторії. Кожен з цих жанрів має свої особливості та вимоги до підготовки, що вимагає від фотожурналістів високої кваліфікації та часу.

Фотожурналістика охоплює різноманітні жанри фотографії, які дозволяють відображати різні аспекти життя та мистецтва. Вулична фотографія створює безпосередній зв'язок з повсякденним життям та емоційною сферою людей, показуючи їхні звичайні життєві моменти. Пейзажна фотографія відображає природу у всій її красі, створюючи естетичне враження про навколишній світ. Однак документальна фотографія виходить за рамки естетики, фіксуючи дійсність такою, якою вона є, в даний час та без фільтрів. Вона засвідчує історію, культуру, військові конфлікти, політичні та соціальні проблеми й інші аспекти життя, демонструючи світ через об'єктив фотокамери без спотворень.

3. Проаналізовано важливість використання фотографій у сучасних друкованих журналах. У друкованих журналах зображення відіграють важливу роль у привертанні уваги читачів та формуванні довіри до видання. Використання різних способів передачі зображень, включаючи «постановочні» фотографії, допомагає створити унікальний стиль для кожного журналу. Візуальний стиль не лише підсилює естетичний аспект видання, але й впливає на комунікаційні можливості та визначає обличчя видання.

Сучасний споживач періодики віддає перевагу зоровому сприйняттю інформації, що підкреслює важливість візуального контенту та зображень у привертанні уваги до текстів. Зростаюча конкуренція та невелика відмінність між роботою професійних та аматорських фотографів призводить до одноманітності та шаблонності новинарських фотографій, що впливає на якість та цінність вмісту друкованих видань. Вибір правильного ракурсу та кадрування може перетворити середньої якості знімок на хороший. Також важливо, щоб фотографії були спрямовані на текст та не перешкоджали читабельності.

Розглянуто впливові конкурентні видання в ніші фотографії – «Aperture» та «Bird in Flight». Зазначено про їхні дизайни, формати, переваги та недоліки. Журнал «Aperture» вважається найінноваційнішим у своїй сфері, користуючись визнанням як серед професіоналів, так і серед ентузіастів фотографії. Його мета – заохочувати серйозні дискусії про фотографію як мистецтво, а також навчати

та надихати свою аудиторію. Онлайн-платформа «Bird in Flight» присвячена дослідженню сучасної фотографії та візуальної культури. Місія цього видання полягає в тому, щоб надихати та розширювати межі фотографії, публікуючи роботи талановитих фотографів з усього світу.

4. Розроблено власний журнал про фотографію «Об'єктив». Основна мета журналу – створення якісного друкованого продукту, який спрямований на привертання уваги аудиторії до захопливих та креативних аспектів фотографії. Через використання високоякісних зображень та захоплюючого контенту, журнал планує стимулювати креативну уяву читачів та надихати їх на дослідження нових способів сприйняття світу через об'єктиви фотокамер. Було розроблено такі рубрики: «Цікаве про фотографію», «Технічні аспекти», «В об'єктиві читача», «Актуальні лайфхаки», «В об'єктиві війни» та «Інтерв'ю з фотографом».

Журнал «Об'єктив» має чіткий план стосовно дизайну, який покликаний не лише привернути увагу читачів, а й відобразити унікальність та ідентичність контенту. Застосування формату А4, використання високоякісного крейдованого паперу підкреслює яскравість і красу фотографій, які є основою журналу. Ретельно підібрана палітра кольорів, включаючи чорний, білий, зелений, жовтий та червоний, виконує різні функції в передачі настрою та емоційного впливу контенту.

Вибір шрифтів таких як, Sitka, Fixel Display, KyivType Serif доповнює візуальну ідентичність журналу та передає його стиль. Фотографії різного розміру та формату підкреслюють важливість зображень у передачі повідомлень, а їх розміщення поруч з текстом забезпечує цілісність і зв'язок між візуальним та текстовим контентом також прораховано вартість журналу.

Плани щодо просування журналу включають в себе комплексні заходи, такі як створення веб-сайту та сторінок у соціальних мережах, використання SEO-оптимізації для підвищення видимості в пошукових системах, а також активне просування в інстаграмі та фейсбуку. Рекламні стратегії будуть спрямовані на взаємодію з аудиторією, створення зацікавленості та взаємодію з

нею, щоб максимізувати ефективність просування та залучення нових читачів до видання. Використання інструменту «Facebook Ads» дозволить ефективно керувати рекламними кампаніями та аналізувати їх результати.

Проведення вебінарів є ще одним інноваційним методом просування, який дозволить наблизити журнал до своєї аудиторії, надати корисну та пізнавальну інформацію та продемонструвати авторитет видання в галузі фотографії.

Важливим моментом буде наявність команди професіоналів з маркетингу та PR для ефективного просування. Кваліфіковані спеціалісти допоможуть реалізувати стратегії просування з максимальною ефективністю та досягти поставлених цілей. При досягненні певного рівня популярності буде розглядатися можливість співпраці з PR-агенцією, що спеціалізується на просуванні, для оптимізації цих процесів та забезпечення подальшого росту видання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Аерокосмічні дослідження Землі: історія розвитку : монографія / В. І. Зацерковний, Н. П. Каревіна. Київ: ТОВ «Юстон ЛТД», 2014. 302 с.
2. Балаклицький М. Зображальна журналістика : навчально-методичний посібник для студентів зі спеціальності «Журналістика». Харків: ХНУ ім. В. Н. Каразіна, 2019. 84 с.
3. Біленчук П. Аналогова і електронна фотографія: історіографія, характеристика, порівняльний аналіз, сфери застосування в юриспруденції. Навчальний посібник / П. Д. Біленчук, А. В. Кофанов, О. Л. Кобилянський, А.І. Терешкевич; за ред. П. Д. Біленчука. Київ: Українська Академія підприємництва, 2009. 40 с.
4. Васківська О. Фотографія як складова доказової бази злочинів російських військ. *Права людини: відображення у медіа просторі: матеріали III науково-методологічного семінару (20 лютого 2024 року)*. Київ: ФМВ, 2024. С. 17-21. –
5. Великий тлумачний словник сучасної української мови /Уклад. та голов. ред. В. Т. Бусел. Київ – Ірпінь : Перун, 2005. 1728 с.
6. Горбенко І. Спеціалізація. Брошури. Листівки. Плакати. Ілюстрації: навчально-методичний посібник для здобувачів ступеня вищої освіти бакалавра спеціальності «Журналістика» освітньо-професійної програми «Редакторсько-видавнича діяльність і медіамоделювання». Запоріжжя : ЗНУ, 2020. 94 с.
7. Горевалов С. Фотожурналістика в системі засобів масової комунікації: єдність слова і зображення : навч. посіб. Київ : КиМУ, 2010. 296 с.
8. Здоровега В. Теорія і методика журналістської творчості; підручник. Львів: ПАІС, 2004. 268 с.
9. Зонтаг С. Про фотографію. Київ : Основи, 2002. 189 с.

10. Іванюха Т., Тупіков М. Функції фотоілюстрації у сучасних молодіжних виданнях. *Молодий вчений*. 2016. № 12. С. 190-192.
11. Максимович М. Новинарна фотографія у сучасній журналістиці: види та особливості. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»: журналістика*. № 1 (1), 2021. С. 7-14.
12. Максимович М. Сучасна фотожурналістика: проблеми, виклики, перспективи. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія : Журналістські науки*. 2019. Вип. 3. С. 29-36.
13. Підгурний І. Сучасні тенденції розвитку технології фотографії. *Вісник ХДАДМ*. 2015. № 7. С. 126-130.
14. Поліха Л. Жанрові різновиди фотожурналістики у періодичних виданнях Закарпаття 1919-1944 років. *Вісник Ужгородського університету. Серія філологія*. 2009. Вип. 22. С. 141-143.
15. Словник журналіста: Терміни, мас-медіа, постаті / За заг. ред. Ю. М. Бідзілі. Ужгород: ВАТ Видавництво «Закарпаття», 2007. 224 с.
16. Табінський Я. Трансформація жанрів у фотожурналістиці: теоретичний та генологічний аспекти. *Вісник Львівського університету. Серія Журналістика*. 2020. Випуск 47. С. 77-87.
17. Храмова-Баранова О., Зайцева В. Історія і перспективи мистецтва фотографії. *Двадцять шоста Всеукраїнська наукова конференція молодих істориків науки, техніки і освіти та спеціалістів, присвячена 30-річчю незалежності України: мат. конф., м. Київ, 16 квітня 2021 р. Київ : Талком, 2021. 236 с.*
18. Черняков Б. Фотографія в журналістиці: Програми нормативних курсів. Київ : Київ. нац. ун-т імені Тараса Шевченка, 1998. 31 с.
19. Шаповал Ю. Феномен журналістики: проблеми теорії : монографія Рівне : РВП «Роса», 2005. 248 с.
20. Шаповал Ю. Фотожурналістика : навч. посіб. Рівне, 2007. 76 с.
21. Шевченко В. Архітектоніка сучасного українського газетного видання (системна організація та закономірності розподілу елементів) : автореф. дис.

канд. філол. наук. Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка, Інститут журналістики. Київ, 2002. 218 с.

22. Шевченко В. Роль візуального стилю журналу для ідентифікації видання. *Наукові записки Української академії друкарства. Серія : Соціальні комунікації*. 2015. № 2. С. 139-147.

Електронні ресурси

23. Вид фотографії. Основні жанри і види фотографії. URL: https://myblogsphotos2018.blogspot.com/p/blog-page_6.html (дата звернення: 08.04.2024).

24. Горевалов С. Жанри фотожурналістики в умовах посилення тенденції візуалізації ЗМІ. *Наукові записки Інституту журналістики*. 2014. Т. 56. С. 257-261. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzizh_2014_56_51 (дата звернення: 09.04.2024).

25. Дагеротипія: вікно у минуле, що відкрило майбутнє. URL: <https://opara.com.ua/the-daguerreotype-a-window-on-the-past-that-revealed-the-future/> (дата звернення: 04.05.2024).

26. Максимович М. Фоторепортаж у царині сучасної зображальної журналістики. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія: *Журналістські науки*. 2020. Вип. 4. С. 68-74. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnulpjn_2020_4_12 (дата звернення: 07.04.2024).

27. Савчук Я. Що таке документальна фотографія? URL: http://photography.in.ua/articles/advice/shho-take-dokumentalna-fotografiya/?utm_source=medium.com&utm_content=zamitka&utm_campaign=shho+take+dokumentalna+fotografiya (дата звернення: 13.04.2024).

28. Створення бренду KODAK. Історія компанії. легенда бренду. URL: https://logomaster.com.ua/index_uk.php?p=4037 (дата звернення: 09.05.2024).

29. Створили першу фотографію: як це було URL: https://gazeta.ua/articles/edu-and-science/_stvorili-pershu-fotografiyu-yak-ce-bulo/848734 (дата звернення: 04.05.2024).

30. Трипаті А. Вулична фотографія – повний посібник. URL: <https://www.pixpa.com/uk/blog/street-photography>(дата звернення: 11.04.2024).

31. Троцюк М. Історія фотографії в портретах винахідників. URL: https://ipress.ua/ljlive/istoriya_fotografii_v_portretah_vynahidnykiv_8983.html (дата звернення: 13.02.2024).

32. Фотоісторія. 160 років тому публіці показали першу кольорову фотографію. URL: <https://chas.news/news/fotoistoriya-160-rokiv-tomu-publitsi-rokazali-pershu-kolorovu-fotografiyu>(дата звернення: 23.05.2024).

33. Хотюн Л. Портрет як жанр фотожурналістики. Історія та трансформації. *Вісник Дніпропетровського університету. Серія: Соціальні комунікації.* 2015. Т. 23, Вип. 15. С. 99-104. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vdnusc_2015_23_15_19 (дата звернення: 13.04.2024).

34. Як виглядали перші знімки в історії. URL: <https://biblio-nivki-meniunavsismaky.blogspot.com/2018/09/Yak-vyhliadaly-pershi-znimky-v-istorii.html> (дата звернення: 08.04.2024).

35. Aperture Magazine. URL: <https://aperture.org/magazine/> (дата звернення: 01.05.2024).

36. Bird in Flight. URL: <https://birdinflight.com/> (дата звернення: 03.05.2024).

ДОДАТКИ

Додаток А

Рубрика «Цікаве про фотографію»

Цікаве про фотографію

ІСТОРІЯ

Історія фотографії, яка охоплює більш ніж 200-річний період, несе в собі велику кількість подій, які дуже вплинули на світ. Поділимо історію на 6 етапів та теорців, які на неї вплинули.

1 етап

Перша фотографія

Найпершою технологією фіксації оптичного зображення прийнято вважати камеру-обскура. Саме вона і є першим відомим прототипом сучасних камер.

Що ж це таке взагалі камера-обскура?

Це найпростіший пристрій у вигляді світлонепроникного ящика з отвором в одній зі стінок та екраном з матовим склом або аркушем білого паперу на протилежній стінці. Промені світла, котрі проходять крізь цей отвір, створюють перевернуте зображення на екрані.

Проте за допомогою цього механізму можливим було лише дивитись на зображення, а не зберегти його. До тих пір, поки науковець Нісефор Ньєпс, експериментуючи з камерою-обскура, зробив найважливіший пролив у фотографії — а саме, зробив перший знімок в історії.

Фото: Вид з вікна у Ле-Гра 1826, Нісефор Ньєпс

Для створення цієї світлини автор використав бітум (конкретніше — матеріал, котрий використовують для створення асфальту). Він помістив бітум на олов'яну пластину і розташував всередині камери обскури, а так як цей матеріал є світлочутливим — це дало можливість зафіксувати та отримати зображення. Цікавим фактом є те, що витримка під час створення цього кадру тривала цілих 8 годин. Цей експеримент Нісефор Ньєпс проводив безпосередньо у себе в кімнаті, тому світлина має відповідну назву «Вид з вікна».

2 етап

Разом з Нісефором Ньєпсом, розробкою різноманітних методик у фотографуванні займався Луї Дагер. Після передчасної смерті Нісефора, Луї продовжував займатися розробками, що призвело до винайдення дагеротипії. Тоді француз Луї Дагер опублікував спосіб одержання зображення на мідній пластині, що вкрита сріблом. Такий спосіб фіксації фотографічного зображення Дагер назвав на честь себе — дагеротипія. Того ж року Французька академія затвердила слово «фотографія» до нового винаходу. Перше дагеротипне зображення людини зроблене Дагером.

Фото: Вид на бульвар дю Тампль у Парижі, весна 1838 року.

ФОТОГРАФІЇ

Нісефор Ньєпс - людина, яка зробила першу в світі фотографію

8

9

Розроблено автором

Додаток Б

Рубрика «Технічні аспекти»

Технічні аспекти

БИТВА ТИТАНІВ
CANON 850D ПРОТИ CANON R

CANON 850D

Canon EOS 850D – це дзеркальна камера початкового рівня, що має безліч сучасних функцій, які раніше ми бачили лише в більш розширених камерах, таких як EOS 90D, і є оновленням моделі EOS 800D. Вона позиціонується як «легка і універсальна» камера для фотографів-початківців, які бажають мати надійний і універсальний фотоапарат.

Дизайн та властивості

Камера невеликого розміру, вона буде зручно розташовуватися в руці. 850D виготовлена з комбінованого сплаву полікарбонату та алюмінію для зниження загальної ваги. На верхній панелі знаходяться елементи керування, які забезпечують доступ до командного набору, екрану автофокусування та елементів керування ISO. Диск вибору режимів, поруч із ним розмістилися важіль включення, кнопки налаштування ISO, зони автофокусу, включення дисплея, колесо керування і кнопка спуску. Видошукач EOS 850D традиційний, оптичний, не зазнав жодних змін.

У цій камері використовується датчик зображення формату APS-C роздільною здатністю 24,1 МП та процесор DIGIC 8. Діапазон світлочутливості дорівнює ISO 100-25600. Він розширюється до ISO 51200. Мінімальна витримка дорівнює 1/4000 с. До особливостей швидкої і точної системи автофокусування, в якій використовується технологія Dual Pixel CMOS AF, можна віднести функцію виявлення обличчя і очей у кадрі в режимі Live View. При зйомці з візуванням через видошукач є 45 хрестоподібних точок фокусування.

24

Розроблено автором

Плюси та мінуси Canon 850D

+

- 1 Сенсорний дисплей із поворотною конструкцією;
- 2 45 точок автофокусу під час візування через видошукач;
- 3 функція виявлення осіб та очей;
- 4 наявність бездротових інтерфейсів Wi-Fi, NFC, Bluetooth;
- 5 запис 4K відео, у тому числі у вертикальному форматі;

-

- 1 не найбільше охоплення зображення у видошукачі (95%);
- 2 відсутність пило- та вологозахисту;
- 3 повільний інтерфейс USB для передачі фотографій;
- 4 максимальна швидкість затвора камери 1/4000 секунди
- 5 велика ціна порівняно з іншими з такого ж сегменту

CANON R

Canon R представляє собою одну з перших бездзеркальних фотокамер виробництва Canon, яка входить у лінійку камер Canon EOS R. Введена на ринок у 2018 році, модель R здобула популярність серед професіоналів та ентузіастів фотографії завдяки своїй високій якості зображення, інноваційним функціям

Дизайн та властивості

Камера отримала захист від поганих погодних умов, що разом із компактним корпусом (660 грам) робить її цікавим варіантом для мандрівників. Користувачі у відгуках пишуть, що корпус камери дуже міцний і витривалий.

Щодо органів управління особливих питань до EOS R немає. Хіба що наявність двох дисків управління замість звичайних трьох (для діафрагми/компенсації експозиції, витримки та ISO), характерних для професійної та напівпрофесійної категорії, викликає дискомфорт.

25

Додаток В

Рубрика «В об'єктиві читача»

В об'єктиві читача

Ваші фотографії - наше натхнення! Завдяки рубриці, де ми ділимося знімками, надісланими вами, наш журнал оживає різноманітністю та креативністю. Діліться вашими творіннями - кожен кадр може розказати свою унікальну історію!

ФОТО:
Аліна Дем'яненко

ФОТО:
ДМИТРО ТРЕМБАЛЬЧИК

34

Розроблено автором

35

Додаток Г

Рубрика «Актуальні лайфхаки»

Актуальні лайфхаки

ПОРТФЕЛЬ ФОТОГРАФА: ЩО ОБОВ'ЯЗКОВО ПОТРІБНО БРАТИ НА ЗЙОМКУ

Успішна фотосесія починається з готовності до неї. Але що саме варто мати з собою на зйомці, щоб забезпечити комфортну та продуктивну роботу? Розглянемо необхідний інвентар та аксесуари для успішної фотосесії.

Сумка фотографа

Рекомендуємо використовувати спеціалізовані сумки для перевезення фотообладнання. Для одного фотоапарата і об'єктива підійде міні-рюкзак з м'яким розділювачем всередині. Наявність додаткових кишень і розділювачів допомагає уникнути пошкоджень техніки від ключів чи навушників.

Якщо у вас багато техніки, оберіть рюкзак з відповідною кількістю розділювачів для об'єктивів і акумуляторів.

Тепер розглянемо, що саме необхідно покласти в цей рюкзак, щоб точно нічого не забути.

7 Безпосередньо фотоапарат і об'єктив

38

Розроблено автором

2 Карту пам'яті

Варто завжди мати з собою запасну, навіть, якщо основна працює справно. Це важливо задля виключення неприємних ситуацій. Мінімальний об'єм, який підійде для запису фотографій в RAW форматі – 64 ГБ, оптимальний – 128 ГБ. Для нормальної роботи в поєднанні з фотоапаратом підійдуть карти пам'яті не нижче 10 покоління зі швидкістю запису не нижче 45 МБ/сек.

3 Повністю заряджений акумулятор

На зйомку, яка за тривалістю перевищує три години, необхідно мати з собою додаткові, повністю заряджені, акумулятори.

Інколи краще 2, а то і 3 запасних акумулятори.

Додаткові невеликі предмети, які допоможуть зробити ваші фото художніми

4

5 Штатив

Наприклад, фільтри, які перетворюють всі бліки на зірочки (особливо гарно підходить для зйомки вночі). При покупці таких фільтрів уважно звіряйте діаметр вашого об'єктива.

Важливо підкреслити, що підготовка до фотосесії включає у себе не лише вибір відповідного обладнання, але й правильне перевезення його. Тепер ви зможете правильно сформувати свої сумки фотографів та створювати за допомогою цього всього обладнання неймовірні кадри.

39

Додаток Д

Рубрика «В об'єктиві війни»

В об'єктиві війни

Війна в Україні, що розпочалася 24 лютого 2022 року, стала одним з найтрагічніших та найжорстокіших конфліктів в історії Європи. Ця жорстока війна призвела до незліченних людських страждань, руйнувань та загибелі тисяч людей.

Українська історія зміцнюється кожним обертом спорінки війни. У цій сучасній хроніці крові, болю та мужності, фотожурналістика стає важливим інструментом, що відображає істинну сутність конфлікту. У світі, де слова часом недостатні, кадри відтворюють образи, які проникають глибше за мовні бар'єри, розкриваючи правду, що лежить за лініями фронту.

Пропонуємо переглянути найвідоміші фотографії, які зробили українські та закордонні фотографи.

Фото: Сергій Нужненко,
фотокореспондент Радіо Свобода

Про героїзм та трагедію Бучі, як і решти зруйнованих передмість Києва, заговорили ледь не у всіх країнах. Кадри наслідків злочинів путінської армії у цьому містечку облетіли всі світові медіа, залишивши по собі шок, лють, страх та ненависть до російських окупантів.

Фото: Christopher Occhicone

Тисячі людей тікають зі свого рідного дому. Починається обстріл Ірпеня та люди ховаються вже під зруйнованим мостом.

Фото: Emilio Morenatti

Фото: Ніколь Танг для Harper's Magazine

«Члени Сил територіальної оборони, які охороняють великий блокпост, грають у шашки "коктейлями Молотова" на східній околиці Києва 5 березня». Через нічну комендантську годину проїжджає мало транспортних засобів, тому вони можуть мати хвилину тиші, залишаючись у стані підвищеної готовності до будь-якої підозрілої діяльності.

Додаток Е

Рубрика «Інтерв'ю з фотографом»

Інтерв'ю з фотографом

АНАСТАСІЯ АРТЕМЕНКО ТА ЇЇ МАГІЯ НАТХНЕННЯ

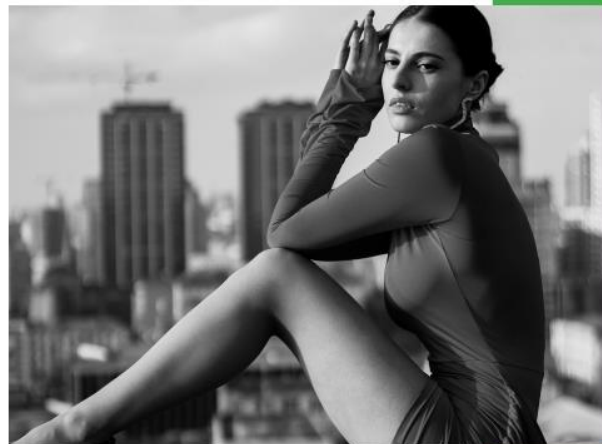
Анастасія Артеменко – професійна фотографка, яка знімає комерцію, робить художню, портретну та фешн-зйомки. Анастасія розвиває свій блог у двох популярних соціальних мережах – Інстаграмі та Тікток, сумарно обидва блоги охоплюють понад збі тисячі підписників. Анастасія автор курсу «Вільше ніж фотографія» та марафону «Магія натхнення».

- ЯК ТИ ЗРОЗУМІЛА, ЩО ХОЧЕШ СТАТИ ПРОФЕСІЙНИМ ФОТОГРАФОМ?

- Мій шлях у фотографії почався з великого захоплення самим мистецтвом фотографування. Спочатку я просто експериментувала зі своєю камерою, вивчаючи основи композиції, світла та кольору. Поступово я занурювалась у технічні аспекти фотографії, вивчаючи різні типи об'єктивів, налаштування камери та програмне забезпечення для обробки знімків. Мої перші зйомки були спробою відтворити те, що я вивчала у книгах та відеоуроках про фотографію. Це були прості портрети друзів, а інколи навіть я годинами придумувала цікаві та художні зйомки, щоб набуті практичних навичок та досвіду. Я використовувала те, що мала під рукою: свою цифрову камеру та доступне освітлення.

Розроблено автором

- РОЗКАЖИ ПРО СВІЙ РОЗВИТОК ЯК ФОТОГРАФА?

- Стати професійним фотографом було цікавим і водночас складним процесом. Це вимагало поєднання креативності, технічних навичок і витривалості. Важливими етапами були постійне вдосконалення моєї майстерності, пошук свого унікального стилю та будівництво мережі зв'язків у галузі. Крім того, конкуренція в цій галузі завжди велика, тому важливо було виявити себе серед інших фахівців і знайти свій унікальний шлях до успіху.

Для покращення моїх навичок я брала участь в майстер-класах, семінарах та вебінарах провідних фотографів. Я також часто відвідувала виставки та фотофестивалі, щоб отримати натхнення від робіт інших митців та відкрити для себе нові напрямки у фотографії. Паралельно я займалася зйомкою різних жанрів – від портретів та пейзажів до подій та комерційних зйомок – щоб розширити свої навички і зрозуміти, в якому напрямку я б хотіла розвиватися як фотограф.

- МОЖЕШ ПРИГАДАТИ СВОЇ ПЕРШІ ЗЙОМКИ?

- Перші мої фотосесії відбувалися в парках, на вулицях міста або в домашніх умовах. Я експериментувала з різними ракурсами, композиціями та налаштуваннями камери, намагаючись зрозуміти, як працює фотографія та як можна досягти бажаного результату. Потім я днями могла редагувати фотографії, щоб отримати неперевершений результат.

Ці перші зйомки були дуже важливими для мого розвитку як фотографа, оскільки вони дозволили мені зрозуміти базові принципи фотографії, вивчити роботу з освітленням та композицією, а також здобути досвід у взаємодії з моделями. Хоча результати моїх перших зйомок можуть бути неідеальними з професійної точки зору, вони були безцінними для мого особистого зростання та розвитку в галузі фотографії.

Додаток Ж

Обкладинка журналу «Об'єктив»

Розроблено автором